

วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

STOU Academic Journal of Research and Innovation
(Humanities and Social Science)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2564) Vol. 1 No. 1 (January-June 2021)

ISSN (Online) : 2773-9570

วัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร

วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นวารสารวิชาการของสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยวารสารมีนโยบายรับพิจารณาบทความหรือข้อเขียนของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นักวิชาชีพ นวัตกรรม และบุคคลทั่วไปที่มีผลงานได้ตามมาตรฐานที่ วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) กำหนดไว้

ขอบเขตของวารสารเป็นวารสารทางสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องได้แก่ พฤติกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศาสตร์ จิตวิทยา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ การจัดการบริหารธุรกิจ พัฒนาสังคมและการศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการพิจารณาบทความ

บทความทุกบทความจะต้องผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ท่าน แบบผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แต่งไม่ทราบชื่อกันและกัน (double-blind review)

กำหนดการเผยแพร่วารสาร

วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นวารสารราย 6 เดือน มีกำหนดการตีพิมพ์และเผยแพร่วารสารดังนี้

- ฉบับที่ 1 ออกเผยแพร่ประจำเดือน มกราคม – มิถุนายน
- ฉบับที่ 2 ออกเผยแพร่ประจำเดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

การติดต่อ

วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

โทร 02-504 8400 โทรสาร 02-503 3580

เว็บไซต์ <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/InnovationStou>

ที่ปรึกษาและบรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ

- ศาสตราจารย์ พชณี เขยจรรยา (ความเชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์และระเบียบวิธีวิจัย)
- รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนธิ (ความเชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์และรัฐศาสตร์)
- รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ ท่อแก้ว (ความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมสื่อสารการเมืองและการปกครอง)
- รองศาสตราจารย์ ดร.วิมลมา สบายยิ่ง (ความเชี่ยวชาญการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ การพัฒนาองค์กร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)
- รองศาสตราจารย์ ดร.สังวรณ์ ังดกระโทก (ความเชี่ยวชาญการวัดและการประเมินผลและการวิจัยเชิงปริมาณ)
- รองศาสตราจารย์ วรวิทย์ เทพทอง (ความเชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์และกฎหมายเอกชน)

บรรณาธิการ

- อาจารย์ ดร.หัสพร ทองแดง (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยฉัตร ล้อมขวกการ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

รองศาสตราจารย์ ดร.ธิตินันท์ เอี่ยมนรินทร์ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ ทอกรินทร์ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ สุขโสด (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงลักษณ์ สกฤตจิตรสินธุ์

(สาขาวิชาศิลปศาสตร์ แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วสันต์ รัตนโกศา (สาขาวิชาศิลปศาสตร์ แขนงวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

อาจารย์ ดร.กรกช ชันธบุญ (สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

อาจารย์ ดร.ปณณทรีย์ สันติสุภาพร (สาขาวิชาศิลปศาสตร์ แขนงวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

อาจารย์ ดร.พิศุทธิภา เมธิกุล (สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

กองบรรณาธิการภายนอกมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐบุรุษ คุ่มทรัพย์ (คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ)

รองศาสตราจารย์ ดร.ทิวดี มณีโชติ (คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์)

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว

(คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)

รองศาสตราจารย์ ดร.กล้าหาญ ญ น่าน

(สาขาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชภัฏวชิรญาณ)

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ศิริสวัสดิ์ชัย

(สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา)

รองศาสตราจารย์ ดร.พยอม รัตนมณี (คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิษฐา หุ่นเกษม (คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

(สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาณี ปิยพสุนทรา

(คณะศิลปศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมตะวันตก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พวงเล็ก (คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารยา เชียงทอง (คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศศักดิ์ กัลยาณมิตร

(คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ธร ศศิณกรแก้ว

(ภาควิชานิติศาสตร์และสารานุกรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิระ ไรจนประภาณต์ (คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ เมทะนี

(คณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สาขาวิชาการดนตรีและศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินีเพ็ญ มะลิสวรรณ

(สาขาวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และสื่อดิจิทัล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา)

อ.ดร.โสธยา งามสนิท (สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

กองจัดการ

- นางสาววรรณภา นิมอ่อน ผู้จัดการวารสารฯ
- นายพัชรพล ฤทธาภรณ์ ผู้ช่วยผู้จัดการวารสารฯ

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ฉบับนี้เป็นปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2564) ซึ่งมีขอบเขตของวารสารเป็นวารสารทางสาขานิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องได้แก่ พฤติกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศาสตร์ จิตวิทยา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ การจัดการบริหารธุรกิจ พัฒนาสังคมและการศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้วยเห็นความสำคัญของการรวบรวมความรู้ ถ่ายทอดและเผยแพร่เป็นวารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) โดยมีกำหนดออก 2 ฉบับต่อปี คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) ซึ่งเผยแพร่ในรูปแบบวารสารออนไลน์

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ขอขอบพระคุณสาขาวิชานิเทศศาสตร์และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการ และจัดทำจนได้วารสารฉบับนี้ปรากฏสู่สายตาของท่านผู้อ่าน

ขอขอบพระคุณผู้เขียนทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำวารสารโดยส่งงานเขียนที่มีคุณค่า และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ประเมินคุณภาพของบทความทุกชิ้น โดยให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงงานเขียนจนได้บทความที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เนื้อหาบทความทั้งหมดที่นำเสนอในวารสารนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านให้สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้านนิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปทั้งในเชิงวิชาการและวิชาชีพ

อาจารย์ ดร.หัสพร ทองแดง

บรรณาธิการวารสารวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม มสธ.

(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

สารบัญ

บทความวิจัย (Research Article)

การค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน

The Furtive Prostitution of Students Working at Night

ปัทมา สารสุข..... 1-10

สื่อที่ลดความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง

The media aimed to reduce domestic violence

ปิยฉัตร ล้อมชวการ..... 11-20

พฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา

A Study of Consumer Behaviour and Satisfaction Toward Online Chanel
of Phangnga Radio Station

โสภณ เคี่ยมการ..... 21-32

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

The Result of Using Reading Pronunciation Skills Training with Speech
Recognition for Effectiveness Readiness in Thai pronunciation of Announcing
Techniques in Broadcasting

รักชนกขรินทร์ พูลสุวรรณนธิ..... 33-42

บทความวิชาการ (Academic Article)

“บ้านอุ่นรัก” ชับน้ำตาคนจน จังหวัดอุดรธานี ผลสำเร็จจาก “ไทยนิยม ยั่งยืน”

“Baan Oon Rak” Dries the Tears of the Poor in Udon Thani Province –
a Success of the “*Thai Niyom Yungyun*” Project

ชนกพร โพธิสาร และสุชาดา ฐมะลิ..... 43-57

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

Sociology in Modules (Richard T. Schaefer, 2020)

สิงห์ สิงห์ขจร..... 58-61

การค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน The Furtive Prostitution of Students Working at Night

ปัทมา สารสุข (Pattama Sarasuk)¹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืน โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีก่อนกระทำผิด เข้ามาทำความเข้าใจถึงลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืนที่มีสองบทบาทคือ ช่วงกลางวันทำการศึกษารูปแบบและทำงานช่วงกลางคืน การเข้าสู่การค้าประเวณีของนักศึกษา ซึ่งเป็นการขายบริการทางเพศรูปแบบหนึ่ง โดยกระทำการแอบแฝงในครานักศึกษาซึ่งนับวันมีการกระทำเพิ่มมากขึ้น การเข้าสู่อาชีพนี้ของนักศึกษาไม่ได้ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณี แต่เข้าสู่อาชีพนี้ด้วยความสมัครใจ เจือปนไขสำคัญในการเข้าสู่การค้าประเวณี ได้แก่ การคบค้าสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีประสบการณ์หรือเกี่ยวข้องในงานบริการทางเพศ รายได้ที่ได้หาได้ง่ายโดยไม่ต้องใช้เวลานาน สำหรับรูปแบบของการเชื่อมโยงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อนักศึกษาเหล่านี้ เนื่องจากเงื่อนไขภูมิหลังทางครอบครัว ค่านิยมและมีประสบการณ์ทางเพศ นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนมีการพัฒนาตนเองเป็นนายหน้าชักจูงเพื่อนหรือคนรู้จักเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีต่อไป แต่ในท้ายที่สุดแล้วนักศึกษาที่การค้าประเวณีแอบแฝงก็เห็นตรงกันว่า การค้าประเวณีเป็นการลดคุณค่าของตัวเองลงไป ไม่คุ้มค่าอะไร นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการติดโรคและถูกทำร้ายจากผู้ให้บริการอีกด้วย

คำสำคัญ ค้าประเวณีแอบแฝง นักศึกษาทำงานกลางคืน บริการทางเพศ

Abstract

The purpose of this research paper is to present the furtive prostitution of students working at night. The researcher applied the Rational Choice Theory to serve as frame-work to understand life maintenance of the students who have to work at night time who had two different roles: a student at day time and a worker at night. Students working at night are another type of prostitution is concealed in the form of student's identity and is increasing everyday. Most prostituted students are not misinformed or force to do. They voluntarily enter this job. The influencing factors are familiarity with sexually experienced or current prostituted friends, simplicity to earn money and little time procedure. The other factors are unhealthy family background, capitalism value and preceding sexual experience and some students have learned to be on their own by contacting their clients directly.

¹ คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Others have developed to be agents and persuaded their friends to enter into the sex trade process

Keywords: Furtive Prostitution, Students working at night, Sexual service

บทนำ

ในสภาวะปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุนิยม ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของภาครัฐ ทำให้สภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากวิถีชีวิตแบบชนบท มาเป็นสังคมเมืองจะต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ต้องมีการแข่งขัน มีความขัดแย้ง และอีกด้านหนึ่งจะต้องมีความรัก ความสามัคคีกัน ร่วมมือกัน ประคับประคองกันตลอดเวลา อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียตามมาหลายประการ เช่น บุคคลในสังคมมุ่งเน้นการดำเนินชีวิตด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจของตนเองและด้านครอบครัวมากยิ่งขึ้น ต้องการความสะดวกสบายในชีวิตด้วยการใช้วัตถุนิยมมาเป็นเครื่องหนุนแรงมากขึ้น (อนุสรณ์ ขวัญกิจอุดมกุล, 2559, น.1) ดังนั้นบุคคลในสังคมจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะทำให้ตนเองมีรายได้เพียงพอสำหรับรายจ่ายที่จะต้องใช้จ่ายซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเพื่อสนองความต้องการของตนให้ทัดเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม จะเห็นได้ว่าความจริงแล้วในสังคมโอกาสในการหารายได้เพิ่มของแต่ละบุคคลนั้นไม่เท่าเทียมกัน ทำให้บุคคลเลือกใช้วิธีการในการเพิ่มรายได้ตนเองในทางที่ผิด เช่น การเล่นการพนัน การทำงานในสถานบันเทิง หรือ เป็นโสเภณี เป็นต้น (สุริชัย หวันแก้ว, 2550)

ธุรกิจค้าประเวณีมิใช่ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย หากแต่เกิดมาเป็นเวลานานและสะสมจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ มีความซับซ้อนมากขึ้น และได้เติบโตกลายเป็นธุรกิจบริการทางเพศที่ปราศจากการควบคุมดูแลจากรัฐอย่างจริงจัง ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นจุดหมายปลายทางของธุรกิจการท่องเที่ยวทางเพศ เกิดกระบวนการนำหญิงและเด็กจำนวนมากจากชนบทเข้าสู่ตลาดการค้าบริการทางเพศทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ เพราะการค้าประเวณีทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาทางด้านอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับการสาธารณสุข (โรคเอดส์) ปัญหาด้านยาเสพติด ปัญหาความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายที่จะกระจายลงสู่ประชากรกลุ่มต่าง ๆ (ทัยเลิศ ลือป้อ, 2550, น.1)

การค้าประเวณีในประเทศไทยปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายทำในสิ่งที่ผิดให้เป็นถูก ใช้วิธีการเปิดสถานบริการต่าง ๆ บังหน้า และให้หญิงบริการทำงานในรูปแบบของพนักงานบริการ พนักงานต้อนรับ หรือ พนักงานเสิร์ฟ แทนที่จะให้ขายบริการโดยตรง การค้าประเวณีแอบแฝง อยู่ในรูปของธุรกิจหลายประเภท เช่น โรงแรม บังกะโล เกสเฮาส์ โรงน้ำชา บาร์เบียร์ บาร์อาโกโก้ ดิสโกเธค ไนต์คลับ ผับ คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจ์ อาบ อบ นวด นวดแผนโบราณ ซาวน่า คีอพีซ็อฟ คาเฟ่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย นางทางโทรศัพท์ เป็นต้น (สหสญาริณ พันธ์งามวงศ์, 2554, น.7)

การที่สังคมไทยได้พัฒนาประเทศโดยเน้นเศรษฐกิจนำหน้าสังคม เมื่อสังคมมองและ ประเมินกันที่วัตถุ มนุษย์ก็ยิ่งดิ้นรนหาเงินมากขึ้น สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือทุกคนมุ่งแสวงหาเงินโดยไม่ได้ให้ความสนใจกับวิธีการหาเงิน ตราบใดที่มีเงินเพื่อใช้จ่ายซื้อสินค้าราคาแพง ด้วยความคิดที่เป็นเช่นนี้จึงเป็นตัวเร่งให้คนหันมาประกอบอาชีพที่ได้เงินง่ายไม่ต้องลงทุนลงแรง (ปิยะพงษ์ พันธ์รุ่งไชย, 2547, น.2) แนวคิดสังคมบริโภคนิยมใน

เชิงเศรษฐศาสตร์นั้นเป็นปรากฏการณ์ในสังคมที่มุ่งเน้นให้มนุษย์ตั้งเป้าหมายของความสุข และชีวิตของตนไว้กับการบริโภคให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อันปรากฏขึ้นเป็นกระแสหลักและกลายเป็นสิ่งชี้้นำสังคมในปัจจุบัน (กุลสินี มุทธากสิน, 2539, น.2) แม้ว่าการค้าประเวณีจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้จำนวนการค้าประเวณีของนักศึกษาทำงานกลางคืนลดลงแต่อย่างใด การข่มขืนด้านกฎหมายซึ่งเริ่มขึ้นในปี พ.ศ.2525 ทำให้รูปแบบการค้าประเวณีต้องปิดบังอยู่ในรูปกิจการอื่นมากกว่าที่จะเปิดเผย ธุรกิจการค้าประเวณีแบบเปิดเผยก็ลดจำนวนลงตามลำดับ และเพิ่มจำนวนในรูปที่แอบแฝงมากขึ้น (รัตนารักษ์ ตังธนเศรษฐ์, 2554, น.2) เจ้าของสถานบริการรวมทั้งตัวหญิงที่ค้าประเวณีเองต้องประกอบอาชีพอย่างปิดบังซ่อนเร้น เป็นเหตุให้มีการพัฒนารูปแบบการให้บริการทางเพศในลักษณะแอบแฝงในรูปแบบต่าง ๆ หลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดทางกฎหมาย และสนองความต้องการอันซับซ้อนของผู้ใช้บริการ อาชีพกลางคืนที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษา และเป็นทางเลือกใหม่ของนักท่องเที่ยว คือ การประกอบอาชีพหารายได้พิเศษจากการทำงานกลางคืนตามสถานบันเทิงต่าง ๆ เช่น คาราโอเกะ ผับ บาร์ คาเฟ่ และอาบอบนวด (ดาร์เรตัน สุธะเกียรติ, 2559)

ลักษณะการทำงานในสถานบันเทิงที่อาศัยรูปลักษณ์ที่สวยงาม และดึงดูดใจ กอปรกับการแต่งกายที่เรียกความสนใจ ซึ่งกลุ่มนักศึกษาทำงานกลางคืนนั้นจะดูดีกว่าหญิงบริการทั่วไป เนื่องจากนักศึกษานั้นมีรูปร่างหน้าตาที่สวยงามและมีการศึกษาดี ซึ่งการถูกชักจูงเพื่อให้นักศึกษายอมค้าประเวณีจะมาจาก “งานกินข้าวและงานสวัสดี” กับลูกค้า ซึ่งลูกค้าเหล่านี้จะเป็นผู้มีอำนาจทั้งด้านการเงิน และเป็นผู้ทรงอิทธิพลในด้านต่าง ๆ โดยลูกค้ามักจะเสนอข้อเสนอด่าง ๆ ให้กับพวกเขา โดยการหลอกล่อด้วยทรัพย์สินเงินทอง เช่น รถยนต์ บ้าน เงินประจำแต่ละเดือนหรือเงินที่จะได้ในแต่ละครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน การที่จะค้าประเวณีนั้นจะเกิดจากการสมยอม ไม่ได้เกิดขึ้นจากการถูกบังคับจะขึ้นอยู่กับความสมัครใจของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืนในสถานบันเทิงเองว่าต้องการที่จะทำหรือไม่ (ณัฐภา คงศรี, 2560, น.69) โอกาสที่นักศึกษาเหล่านี้จะถูกล่อลวงให้มาขายประเวณีนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นไม่มากนัก อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากกว่ากลุ่มคนที่มีการศึกษาต่ำกว่า และบางคนอาจไม่มีความขัดสนทางด้านเศรษฐกิจด้วย

ตราบดีที่ธุรกิจการค้าประเวณียังคงดำรงต่อไปในสังคมไทย ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศ สังคมไทยก็ควรพยายามทำความเข้าใจอย่างปราศจากอคติต่อวิถีชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืน ในฐานะที่พวกเขาเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งของสังคมที่มีความรู้สึกและอารมณ์เฉกเช่นเดียวกับมนุษย์คนอื่น ๆ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝงในประเทศไทยไม่สามารถระบุได้อย่างแน่นอน และยังไม่มีงานวิจัยขึ้นใดที่ทำการศึกษา หรือประมาณการไว้ จึงเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาค้าประเวณีแบบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืน เพื่อศึกษาทำความเข้าใจและนำไปสู่การคิดหาหนทางดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้อย่างเหมาะสมตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อควบคุมและป้องปรามที่เหมาะสม รวมถึงหาแนวทางลดการเข้าสู่วงจรการค้าประเวณีแบบแฝงในธุรกิจสถานบันเทิงและการค้าประเวณีในรูปแบบอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการค้าประเวณีแบบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสารโดยการค้นคว้าจากเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตำรา หนังสือ วารสาร บทความ อินเทอร์เน็ต การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริง ตลอดจนศึกษา และวิเคราะห์ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการค่าประเมินแบบแบ่งของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลทั้งจากเอกสารและงานวิจัย ผู้วิจัยมีการนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น ประเด็นหลัก ประกอบด้วย สถานที่ในการทำงานของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน การเข้าสู่อาชีพการค่าประเมินแบบแบ่ง การรับรู้คุณค่าตนเองและการมองของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถานที่ในการทำงานของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน

จากผลการวิจัยพบว่า จากการพัฒนาประเทศแบบสมัยใหม่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้กำหนดนโยบายรัฐส่วนใหญ่กลับมีแนวคิดที่มองว่าธุรกิจ การค้าประเมินสามารถนำมาใช้เป็น ตัวกระตุ้นอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจได้ สถานบริการที่มีการค้าประเมินอย่างแบบแบ่งไม่ว่าจะอยู่ใน รูปแบบ โรงแรม ร้านอาหาร ไนท์คลับ บาร์ คาราโอเกะ สถานอาบอบนวด สโมสรเฉพาะลูกค้าประจำ จาก การศึกษาเกี่ยวกับการค้าประเมินแบบแบ่งจะพบว่าธุรกิจทางเพศนี้เป็นแหล่งสร้างมูลค่าเพิ่มจำนวนมหาศาล นอกจากนี้แล้วธุรกิจหญิงบริการทางเพศยังมีผลทางอ้อมต่อรายได้ในกิจกรรมเศรษฐกิจต่อเนื่องอีกหลาย ประเภท ซึ่งยากจะประมาณการได้ครบถ้วน ได้แก่ การจ้างพนักงานบริการอื่น ๆ ในสถานประกอบการและ ผู้ทำงานในธุรกิจบันเทิงอื่น ๆ ที่ต่อเนื่องกัน สถานะของนักศึกษาที่ทำงานกลางคืนในสถานบริการต่าง ๆ จำนวน 6 ประเภท (สนั่น ยามาเจริญ, 2560, น.110) ได้แก่

1. สถานบริการ อาบ อบ นวด เป็นการให้บริการทางเพศที่ผ่านคนกลางเป็นส่วนช่วยในการให้บริการ ซึ่งก็จะมีการจ่ายเป็นค่าตอบแทน ซึ่งลักษณะของการให้บริการเป็นลักษณะของการค้าประเมิน ไม่มีลักษณะที่เป็นการค้าประเมินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน
2. ลักษณะของการให้บริการในสถานบริการนวดแผนโบราณ ลักษณะของการให้บริการประเภท การนวดแผนโบราณเป็นแบบไม่ผ่านคนกลาง แต่อาจมีการแบ่งส่วนแห่งค่าตอบแทนที่ได้รับจากนักศึกษาซึ่ง ให้บริการการค้าประเมิน ซึ่งลักษณะไม่มีการบังคับ
3. สถานบริการประเภทคาราโอเกะ จะมีหญิงนั่งบริการแก่ลูกค้าภายในสถานที่ยังกล่าว ไม่มีการค้า บริการแต่พนักงานจะได้รับเฉพาะค่าตี้มและเมื่อตกลงราคากันได้ก็จะไปให้บริการทางเพศกับแขกในสถานที่ อื่นๆ ข้างนอก โดยอาจเหมาค่าตี้มจากสถานบริการหรือสถานประกอบการนั้น ๆ ที่มีส่วนรับรู้ด้วย
4. สถานบริการร้านอาหารลักษณะที่มีการแสดงคาเฟ่ นักศึกษาซึ่งให้บริการในสถานประกอบการ เหล่านี้การให้ค่าประเมินเป็นส่วนที่เป็นการเจรจาตกลงกันเองระหว่างผู้ใช้บริการกับหญิง ซึ่งให้บริการเป็น ลักษณะส่วนตัว แต่ทางสถานประกอบการก็มีการหักส่วนค่าตอบแทนไปบ้างเพียงเล็กน้อยจากนักศึกษาซึ่ง ให้บริการการค้าประเมินแบบแบ่ง
5. สถานบริการผับ บาร์อะโกโก้ โคโยตี้ หญิงเต้นแบบโชว์บนเวที การค้าประเมินมักเกิดขึ้นเมื่อ พนักงานเลิกลางาน และมักเป็นการติดต่อกันเองระหว่างแขกที่มาเที่ยวกับผู้หญิงบริการในบาร์อะโกโก้หรือโคโยตี้

เดินแบบโชว์บนเวทีถูกใจกับแขกมาเที่ยวก็จะมีรถตกลงราคากับลูกค้าและพากันไปหลบนอนที่สถานอื่น ๆ นอกสถานบริการ

6. การค้าประเวณีตามสถานที่หรือถนนสาธารณะ โดยยื่นในลักษณะเสนอตัวติดต่อบริษัทลูกค้า ทั้งที่ขับขี้นานพาหนะหรือเดินเท้ามาใช้บริการ (Hooker) พบเห็นเป็นจำนวนมาก บริเวณท้องสนามหลวงหรือ บริเวณโดยรอบสวนลุมพินี ตลอดจนย่านเพชรบุรีตัดใหม่ เมื่อติดต่อดตกลงราคากันก็จะพากันไปหลบนอนที่อื่น

การเข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีแบบแฝง

ปัญหาการค้าประเวณีแบบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืนนั้นเป็นปัญหาที่มีการสั่งสมมาเป็นระยะ ยาวนาน การศึกษาการค้าประเวณีแบบแฝงนั้นมีกระบวนการเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ในการจะก้าวเข้าสู่อาชีพค้าประเวณี มิได้เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยทันที แต่เป็นพฤติกรรมที่ต้องผ่าน กระบวนการเรียนรู้โดยผ่านการเลียนแบบจากการบอกเล่า และข้อมูลข่าวสารในหลายรูปแบบและการเรียนรู้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มที่คบหาสมาคม อีกประการหนึ่งลักษณะของนักศึกษาทำงานกลางคืนที่จะก้าวเข้าสู่ การค้าประเวณีแบบแฝง นอกจากจะมีคุณสมบัติในเรื่องรูปร่างหน้าตาที่สวยงามแล้วก็มีเงื่อนไขอื่น ๆ ในชีวิตที่มี ส่วนสนับสนุนและประกอบกันกลายเป็นความพอเหมาะ หรือเป็นกระบวนการเลือกสรรที่ทำให้หญิงสาวกลุ่มนี้ เข้ามาสู่งานค้าประเวณีแบบแฝง เริ่มตั้งแต่ที่นักศึกษาทำงานกลางคืนขาดการเอาใจใส่ดูแลจากพ่อแม่ พ่อแม่ที่ เข้มงวดกวดขันมากเกินไปจนขาดความเข้าใจอันดีต่อกัน ประสบความล้มเหลวในความรัก ไม่พึงพอใจในรายได้ จากอาชีพก่อนที่จะเข้ามาทำงานสถานบันเทิง

นอกจากนั้นเงื่อนไขของบริบททางสังคมที่ได้ให้ความสำคัญแก่วัตถุและเน้นบริโภคนิยม ซึ่งแม้แต่เพศ ก็เป็นเรื่องที่ซื้อขายได้ ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าสู่การค้าประเวณีแบบแฝง โดยเฉพาะใน เรื่องของรายได้ที่นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้จะเปรียบเทียบกับสัมพัทธ์ที่ว่ารายได้ที่ตนมีอยู่นั้นน้อยเกินไป รู้สึกว่าไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายให้มีความสุขและสะดวกสบายเหมือนอย่างคนอื่นที่ตนได้เห็นเป็นแบบอย่าง ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้ได้เสียความบริสุทธิ์มาก่อน ซึ่งเงื่อนไขนี้ทำให้เกิด ความคิดที่ว่าการค้าประเวณีแบบแฝงก็ไม่ได้ทำให้ตนเสียหายอะไรเกินไปกว่าที่ตนเป็นอยู่ เพราะตนได้เสีย ความบริสุทธิ์มาแล้ว ฉะนั้นด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวเมื่อมาประกอบกับการได้คบหาสมาคมกับบุคคลที่มี ส่วนเชื่อมโยงเข้าสู่อาชีพค้าประเวณี จึงเป็นความพอเหมาะหรือเป็นโอกาสที่ทำให้นักศึกษาทำงานกลางคืน กลุ่มนี้เข้าสู่งานค้าประเวณีแบบแฝงทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นการละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมอย่างแรงชัด

การรับรู้คุณค่าตนเองและการมองของสังคม

นักศึกษาทำงานกลางคืนรับรู้ตลอดเวลาว่าอาชีพค้าประเวณีที่ตนทำอยู่ในขณะนี้ เป็นสิ่งที่สังคมไม่ ยอมรับ ซึ่งแต่ละคนก็จะไม่บอกกล่าวความจริงให้กับพ่อแม่ หรือคนอื่น ๆ ที่อยู่นอกกลุ่มคบหาสมาคมได้รับรู้ถึง บทบาทหน้าที่ที่แท้จริงของตน และใช้วิธีการพูดบ้ายเบี่ยงหน้าที่ที่แท้จริงของตน เช่น บอกว่าทำงานโรงแรม บ้าง ทำงานสถานบันเทิงในตำแหน่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ทั้งนี้เพื่อตนจะได้ไม่ถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิง จากบุคคลที่ตนเกี่ยวข้องหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้ยังต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่ง ของสังคมตามบรรทัดฐาน โดยไม่ได้แสดงตัวชัดเจนถึงบทบาทหรือตำแหน่งงานของตน อาศัยความคลุมเครือ ของงานดังกล่าว หลีกเลี่ยงจากการตำหนิหรือการลงโทษจากบุคคลและสังคมที่ตนต้องเกี่ยวข้อง

จากความรู้สึกต่อหน้าที่ของสังคม นักศึกษาทำงานกลางคืนที่ค้าประเวณีแบบแฝงเหล่านี้จึงคาดหวังกัน ว่าในวันหนึ่งตนจะออกจากอาชีพนี้ และทำอาชีพอื่น ๆ ที่สังคมยอมรับ เพื่อการดำรงอยู่ตามแบบอย่างของ

พฤติกรรมที่สังคมยอมรับและแบบอย่างของหญิงดีอื่น ๆ ซึ่งความหมายของ “หญิงดี” ตามความคิดของนักศึกษาเหล่านี้ก็ต้องไม่ใช่พนักงานกลางคืนและค่าประเวณีแอบแฝง ฉะนั้น การทำอาชีพใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานแบบเดิมก็จะช่วยลบภาพของ “ผู้หญิงกลางคืน” ออกไป ซึ่งตอนนั้นตนจะมีเงิน มีกิจการของตัวเอง ซึ่งไม่ต้องหลบหนีจากการตำหนิของสังคมหรือคนที่เกี่ยวข้องอีกต่อไป สามารถดำเนินชีวิตไปตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด และเป็นไปตามความคาดหวังของตนเมื่อก่อนเข้าสู่อาชีพว่าต้องการสร้างฐานะของตนด้วยรายได้จากการเป็นหญิงบริการนั่งดื่มและค่าประเวณีแอบแฝง

นอกจากความคาดหวังในอาชีพแล้ว ยังคาดหวังถึงการมีคู่ครองที่ถูกต้องซึ่งถือว่าเป็นความมั่นคงในชีวิตอย่างหนึ่ง นักศึกษาทำงานกลางคืนเกือบทุกคนที่มีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนกับคนรัก ยกเว้นนักศึกษาทำงานกลางคืนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน แต่เมื่อเข้าทำงานในสถานบันเทิงได้ประมาณ 1 เดือนก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับลูกค้าโดยตนคิดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่คนรักมากกว่าที่จะเป็นการค้าประเวณี แต่หลังจากนั้นลูกค้าคนนั้นก็หายไป ซึ่งนับจากนั้นนักศึกษาทำงานกลางคืนก็ค้าประเวณีในลักษณะของการแลกเปลี่ยนด้วยเงิน แต่ละคนต่างผิดหวังในตัวคนรักที่ทอดทิ้งตนไป ฉะนั้นจึงมีความคิดว่าอยากพบผู้ชายที่จริงจังกับตนและอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา แต่ตนก็ทราบดีว่าค่านิยมทางเพศของสังคมนั้นไม่ยอมรับผู้หญิงที่เคยมีอาชีพค้าประเวณีมาก่อน เพราะไม่ใช่ภาพของ “หญิงดี” ตามที่สังคมกำหนด ซึ่งผู้ชายเหล่านั้นอาจจะยอมรับอดีตของตนไม่ได้ ดังนั้น เพื่อที่ตนจะรักษาภาพของ “หญิงดี” นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้คิดว่าจะไม่ยอมบอกความจริงถึงอดีตการทำงานของตนสอดคล้องกับงานวิจัย

ฉะนั้น ขณะที่นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้ยังอยู่ในอาชีพทำงานในสถานบันเทิงต่างรับรู้อยู่ตลอดเวลาว่าอาชีพนี้ไม่ใช่อาชีพที่สังคมยอมรับ และไม่อาจทำได้ยาวนานเหมือนอาชีพอื่นตามบรรทัดฐานของสังคม นอกจากนั้นการสูญเสียบางสิ่งบางอย่างรวมทั้งการลงโทษของสังคม แม้ว่าเมื่อได้ซั้งน้ำหนัแล้วรางวัลที่ได้รับยังเหนือกว่าก็ตาม นักศึกษาทำงานกลางคืนเหล่านี้จึงได้คาดหวังถึงการออกจากอาชีพเพื่อกลับไปดำเนินชีวิตตามรูปแบบที่บรรทัดฐานของสังคมกำหนดไว้ อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาทำงานกลางคืนจะออกจากอาชีพค้าประเวณีแอบแฝงก็ต้องใช้เวลาทำงานไปอีกระยะหนึ่งก่อน เพื่อให้ได้รางวัลที่ตนมุ่งหวังสำหรับอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืนสามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. **ลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืน** จากการศึกษาพบว่า บทบาทของนักศึกษาทำงานกลางคืนเหมือนเป็นการแสดงละครของนักศึกษา ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามสถานที่และเวลา รวมถึงเปลี่ยนไปตามสถานภาพของผู้ที่ให้การปฏิเสธสรรค์ สร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้กับตนเอง อาจรวมถึงอำนาจที่มีในขณะนั้น เพราะช่วงเวลากลางวันเป็นช่วงของการศึกษาเล่าเรียนปกติ ไม่สามารถแสดงออกถึงบางสิ่งบางอย่างที่แอบแฝงภายใน เช่น ลักษณะการแต่งตัว การพูดจาหยอกล้อกับผู้ชาย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเมื่อเข้าทำงานกลางคืนในสถานบันเทิง นักศึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมที่ซ่อนเร้นในช่วงกลางวันได้อย่างเสรี ไม่อยู่ในการควบคุม บังคับหรือกฎเกณฑ์ใด ๆ สามารถแสดงออกตามสถานที่และเวลานั้นได้ผ่านตัวลูกค้าได้เต็มที่ จึงเหมือนกับมีบุคคลสองคนซ้อนทับกันอยู่ในตัวของคน ๆ เดียว ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ตามหลักการทฤษฎีก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory) (ไกรวุฒิ วัฒนสิน, 2561, น.11) ตามแนวคิดที่ว่า บุคคล

เป็นผู้คำนวณจากสิ่งที่สนองต่อความพอใจของบุคคล โดยเชื่อว่าบุคคลเป็นผู้มีอิสระในการกระทำผิด และแนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับที่บุคคลได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจในด้านจิตใจด้วย (Seek Pleasure avoid pain) ซึ่งการที่บุคคลได้คิดคำนวณถึงผลที่ตามมาหลังกระทำความผิดด้วยการคำนวณแล้วไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับ ความเป็นไปได้ในการจับกุม อัตราโทษที่ได้รับหากถูกจับกุม สอดคล้องกับงานวิจัย กรรณิกา มณีรัตน์ (2557) พบว่า ผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศต้องสูญเสียการยอมรับจากคนในสังคม จะถูกสังคมตราหน้าว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี ถูกสังคมรังเกียจ ถูกจากคนในสังคม เพราะอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ต่ำต้อยและไม่สามารถดำรงชีวิตปกติอยู่ในสังคมได้อย่างสง่างามเลย โดยจะเห็นได้จากผู้หญิงขายบริการทางเพศทุกคนต้องการปกปิดอาชีพของตน ไม่สามารถเปิดเผยให้คนในครอบครัวหรือคนสนิทรู้ถึงอาชีพของตน สภาพการติตราผู้หญิงค้าประเวณียังคงมีความรุนแรงในสังคมไทย

2. ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่ค้าประเวณีแอบแฝง ส่วนใหญ่จะปิดกั้นตัวเองจากคนภายนอก การคบหาสมาคมอยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน ไม่สนใจต่อความคิดของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง การค้าประเวณีแอบแฝงถือเป็นเพียงการทำงานอย่างหนึ่งเป็นงานที่หาเงินได้ง่าย ไม่ต้องลำบาก ทำงานหนักให้เหนื่อย คิดว่าจบการศึกษาเมื่อใดจะออกจากอาชีพนี้ ไม่คิดจะทำไปตลอดเป็นอาชีพ อีกทั้งตนเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาแล้วหลายคน ผู้ชายทุกคนที่คบหาด้วยส่วนใหญ่ที่เข้ามาจีบเพียงแค่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ฟรีเท่านั้น เมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วก็หนีหายไป ไม่ได้มีความจริงใจให้ ดังนั้นการค้าประเวณีแอบแฝงจึงเป็นเพศสัมพันธ์ที่แลกได้ด้วยเงิน จึงดีกว่าผู้หญิงใจแตกที่มีเพศสัมพันธ์แบบฟรีเซ็กซ์ (Free Sex) ทั่วไป ทฤษฎีการควบคุมตนเอง โดย ก๊อตเฟรดสัน และเฮอร์ชชี (Gottfredson & Hirschi, 1990) กล่าวว่า คนมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ทุกคน เนื่องจากขาดความอดกลั้น ขาดความยับยั้งชั่งใจ (Self restraint) นอกจากนั้น ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีโอกาสจะกระทำผิดได้อีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรมล รัตนสุพร (2553) พบว่าการเข้าสู่การค้าประเวณีของหญิงมิได้เกิดจากแรงกดดันทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่เกิดจากการหญิงสมัครใจเองที่จะเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้วยการถูกชักชวนจากเพื่อน หรือคนรู้จัก รูปแบบของการเชื่อมโยงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อนักศึกษาเหล่านี้ เนื่องจากเงื่อนไขภูมิหลังทางครอบครัว ค่านิยม และมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน และนักศึกษาบางคนก็พัฒนาตนเองเป็นนายหน้าชักจูงเพื่อนหรือคนรู้จักเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีต่อไป แต่ในท้ายที่สุดแล้วนักศึกษาที่การค้าประเวณีแอบแฝงก็เห็นตรงกันว่า การค้าประเวณีเป็นการลดคุณค่าของตัวเองลงไป ไม่คุ้มค่าอะไร นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการติดโรคและถูกทำร้ายจากผู้ให้บริการอีกด้วย

3. การตัดสินใจค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษาทำงานกลางคืน นักศึกษาเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีนั้น ส่วนใหญ่จะเคยทำงานในร้านอาหารมาก่อน เช่น บาร์ ผับ เทค เขียร์เบียร์ อาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี แล้วจะถูกชักจูงโดยบุคคลอื่น ๆ ได้ง่าย มิได้ตัดสินใจค้าประเวณีเพียงเพราะสาเหตุจากความยากจน หรือต้องการเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและเที่ยวเตร่ ปัจจุบันหลักส่วนใหญ่ นักศึกษาทำงานกลางคืนจะได้รับการถ่ายทอดจากกลุ่มเพื่อนที่ทำงานกลางคืนในสถานบริการที่มีอิทธิพลสูงใจ และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบซึ่งกันและกันได้ นักศึกษาค้าประเวณี การป้องกันตนเอง และการเอาอกเอาใจลูกค้าอย่างไรถึงจะได้รับเงินพิเศษจำนวนมาก เมื่อเห็นเพื่อนร่วมงานค้าประเวณีจนเป็นเรื่องปกติธรรมดาและ

เมื่อถูกลูกค้าไล่โลม อาจทำให้นักศึกษาทำงานกลางคืนเคลิ้มจนเกิดอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์จนขาดสติในการยั้งคิด และลูกค้าที่เสนอซื้อบริการทางเพศด้วยค่าตอบแทนที่สูง ทฤษฎีก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory) สามารถอธิบายการเข้าสู่การค้าประเวณีของนักศึกษาทำงานกลางคืน ซึ่งเป็นการขายบริการทางเพศในอีกรูปแบบหนึ่งกระทำในลักษณะของการแอบแฝงในครานักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณี แต่เข้าสู่อาชีพนี้ด้วยความสมัครใจซึ่งมีเงื่อนไขในการเข้าสู่การค้าประเวณี ได้แก่ การคบค้าสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีประสบการณ์หรือเกี่ยวข้องในงานบริการทางเพศ รายได้หาได้ง่ายโดยไม่ต้องใช้เวลาาน สอดคล้องกับงานวิจัย กรณิกา โกวิทย์ลักษณ์ (2558) พบว่า นักศึกษาเข้าสู่กระบวนการค้าบริการทางเพศนั้น คือเพื่อต้องการหาเงินมาเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้ในการตอบสนองความต้องการวัตถุนิยม มีความอยากรจะใช้ของราคาแพง ฟุ่มเฟือยตามกระแสสมัยนิยม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคมเพื่อน ความต้องการใช้เงินที่เกินกำลังของตน การเสพติดสิ่งมีมาและการพนันทุกรูปแบบ โดยส่วนใหญ่จะได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือคนรู้จักที่เคยทำงานและมีประสบการณ์อยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยส่วนใหญ่ที่ศึกษาเกี่ยวกับการค้าประเวณีแอบแฝง มักมีข้อเสนอที่คล้ายคลึงกัน เช่น การเสนอแนะให้ครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี การปรับลดค่านิยมทางวัตถุ ซึ่งในทางปฏิบัติคงเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ยากและไม่สามารถกระทำได้ทันที เนื่องจากอาชีพค้าประเวณีแอบแฝง ถือเป็นเรื่องศีลธรรมเฉพาะตัว (Private morality) และเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแบบแอบแฝง นอกจากนี้สังคมอยู่ในช่วงกำลังพัฒนาเศรษฐกิจ จากที่ซบเซามาหลายปีให้พื้นที่กลับมาตื่นตัวอีกครั้งด้วยระบบการบริหารประเทศรัฐบาลชุดใหม่ แต่ยังหลงเหลือความเป็นเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเน้นคุณค่าทางวัตถุควบคู่ไปกับค่านิยมแห่งการบริโภค จึงเป็นเรื่องยากที่จะต้านกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

2. ค่านิยมในเรื่องเพศของนักศึกษาที่เข้าทำงานกลางคืนมักมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ประสบการณ์ความรักที่ล้มเหลว ทำให้นักศึกษาเหล่านี้มีความคิดว่าการเสียความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหวนคืนกลับมาใหม่ได้ การที่ตนจะเข้าสู่การค้าประเวณีแอบแฝง คงไม่ได้ทำให้เสียอะไรไปมากกว่าที่เป็นอยู่ ฉะนั้นระบบค่านิยมทางเพศในเรื่องความไม่บริสุทธิ์ของผู้หญิงจึงควรได้รับการปรับวิธีคิดใหม่ คือ ไม่เน้นความดีของผู้หญิงอยู่ที่ความบริสุทธิ์เท่านั้น และปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาทุกคนรู้สึกรับรู้คุณค่าในตนเอง ไม่นำเอาร่างกายเข้าแลกเปลี่ยนเพื่อเงินหรือสิ่งของตอบแทน ต้องคำนึงถึงว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่ใช่เพื่อการค้า

3. ปัญหาการค้าประเวณีและปัญหาการป้องกันปราบปรามการค้าประเวณีนั้นมีระยะเวลาของการสั่งสมปัญหามาอย่างยาวนาน การที่สังคมมองและยึดติดอยู่กับจุดก่อเกิดของปัญหาโสเภณี จึงไม่ควรที่จะเน้นย้ำความผิดอยู่ที่หญิงบริการเพียงฝ่ายเดียว หากควรพิจารณาถึงบทบาทของชายนักเที่ยวด้วย รัฐบาลควรที่จะให้การส่งเสริม และสนับสนุนแก่สถาบันครอบครัว เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งขึ้นจากระดับรากฐานของสังคมก่อน นอกจากนี้ยังควรที่จะส่งเสริมและฟื้นฟูด้านจิตใจ พร้อมกับการให้ความรู้และการศึกษาด้านต่าง ๆ ประกอบกัน ให้กับคนในสังคม เพื่อให้คนในสังคมมีจิตสำนึกในการปฏิบัติตน และการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ได้อย่างเหมาะสม

4. ควรมีการขึ้นทะเบียนการทำอาชีพค้าประเวณีอย่างจริงจังและจะต้องมีการจับมือร่วมกันระหว่างภาครัฐและสถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ในการที่จะให้ความร่วมมือกับนโยบายรัฐให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม การที่เราจะเผชิญหน้าและพยายามแก้ไขปัญหานั้น คงจะต้องเปิดใจยอมรับให้ได้เสียก่อน จึงจะสามารถกำหนดและดำเนินนโยบายได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กรณิกา โกวีย์ลักษณ์. (2558). การขายบริการทางเพศของนักศึกษาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและโซเชียล มีเดีย (Social media) ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กุลลณี มุทธากลิน. (2539). การวิเคราะห์การบริโภคแนวพุทธปรัชญา. วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ จาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/ListDetail?Resolve_DOI=10.14457/CU.the.1996.250
- ไกรวุฒิ วัฒนสิน. (2561). รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมที่กระทำต่อผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2562, จาก <http://research.police.go.th/index.php/datacenter/research/2558/-2560/286--33/file>
- ณัฐภา คณศรี. (2560). แนวจริตของพริตติ์ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐภา คณศรี. (2560). แนวจริตของพริตติ์ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ดรรรัตน์ สุนเกียะ. (2559). การค้าประเวณีแบบแฝงในธุรกิจนวดพริตติ์สปาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารการปริหารปกครอง. 5(2), 256-268
- ทัยเลิศ ลือป้อ. (2550). ปัญหาการนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้ในการแก้ไขปัญหารุทริการการค้าประเวณี. (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ชลบุรี.
- นิรมล รัตนสุพร. (2553). ประสภารณการตกรเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (การค้าบริการทางเพศ) ภายใต้สังคมทุนนิยมชายเป็นใหญ่ กรณีกิจษาจากวัยรุ่นหญิงประเทศลาว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ปัทมา สารสุข. (2561). การสื่อสารภายในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษากับขายบริการทางเพศ. (ดุขภูนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปิยะพงษ์ พันธุ์ธงไชย. (2547). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้หญิงเข้ามาสู่การขายบริการ: ศึกษาเฉพาะกรณีหญิงขายบริการบริเวณสนามหลวง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
- สนั่น ยามาเจริญ. (2560). การค้ามนุษย์เพื่อค้าประเวณี ศักษากรณีอำเภอหาดใหญ่. (งานวิจัยทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- สหสฎาริณ พันธุ์งามวงศ์. (2554). คาราวีโอเกะหยอดเหริยญกับการค้าประเวณี : ศักษากรณีอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพมหานคร.

- สุริชัย หวันแก้ว. (2550). *คนชายขอบ จากความคิดสู่ความจริง*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสรณ์ ขวัญกิจอุดมกุล. (2559). *การเข้าสู่อาชีพและพฤติกรรมสุขภาพของสภานั่งดรีมส์*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- Gottfredson, Michael R.k and Travis Hirschi. (1990). *A General Theory of Crime*. Stanford:
Stanford University Press.

สื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง

The Media Aimed to Reduce Domestic Violence

ปิยฉัตร ล้อมชวการ (Piyachat Lomchavakarn)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “สื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา “วิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย 1) การถอดบทเรียน “วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์เพื่อช่วยลดความรุนแรงในครอบครัว 2) การสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และ 3) การสัมภาษณ์เชิงลึก จากนั้นวิเคราะห์ด้วยวิธีการพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่เป็นการถอดบทเรียน การสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และ การสัมภาษณ์เชิงลึก ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อสร้างสรรค์จากทุกภาคส่วนเพื่อช่วยลดความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง ผลที่ได้พบว่า “วิธีปฏิบัติที่ดี” พบประเด็นที่น่าสนใจคือ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานประเภทใด เช่น ภาครัฐ องค์กรสื่อ องค์กรสาธารณประโยชน์ (NGO) ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน จะเน้นการทำงานเชิงบูรณาการ ทั้งการบูรณาการสื่อที่ใช้ และการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะการเปิดกว้างให้ทุกฝ่ายเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยกันลดความรุนแรงในครอบครัว อีกทั้งการเน้นย้ำเรื่อง การเริ่มเป็นสื่อบุคคลที่ดีด้วยตนเอง ทำหน้าที่ของตนเองในครอบครัว จากนั้นร่วมสอดส่องดูแลป้องกันด้วยการไม่ส่งเสริมการเผยแพร่ หรือสนับสนุนสื่อที่ไม่ดี สื่อที่ไม่เหมาะสม สื่อที่รุนแรงต่าง ๆ อีกทั้งช่วยกันสร้างสรรค์สื่อดี ๆ ออกสู่สังคมร่วมกัน

คำสำคัญ วิธีปฏิบัติที่ดี สื่อ ความรุนแรงลดลง ครอบครัว

¹ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Abstract

The media aimed to reduce domestic violence is a qualitative researches. The objectives were to study media aimed to reduce domestic violence.

The qualitative research was divided into methods which were “Best practices” studies; The research results are according to the following objectives; 2) “Best practices” studies about using creative media from all regions to help reduce domestic violence in Thailand found regardless of any organization type such as government, media organizations, public benefit organizations (NGOs), civil society and the general public sectors all were focus on integrative working strategy with all kinds of collaboration to help reduce domestic violence related with violent media. Also emphasis on easily starting by their own to be “a good media people” for themselves and for their own families. Then help in all kinds of available participation to help prevention violent media by “Not promoting all kinds of supporting inappropriate and violent media as well as helping to create good media aims to both reduce domestic violence as well as help strengthening all members of the society”

Keywords: Best Practices, Media, Reduce domestic violence, Family

บทนำ

การทำงานเชิงนโยบายทั้งระบบเชิงรุกระดับนโยบายคือ “โครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรง” โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2561) ที่ได้ศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงที่เป็นองค์รวมทั้งประเทศจำนวน 5,000 ตัวอย่างทั่วประเทศ ระบุชัดเจนว่า สื่อและสภาพแวดล้อมของสื่อที่ไม่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ การสะสม การเลียนแบบหรือการกระทำตามในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา และผลเชิงประจักษ์ในสังคมปัจจุบันที่เห็นร่วมกันว่า สื่อจำนวนมากในปัจจุบันมีเนื้อหาและภาพที่รุนแรงเกินความจำเป็น ขาดการกลั่นกรอง อาจส่งผลเชิงลบในรูปแบบต่าง ๆ สู่สังคม โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีความเปราะบางที่สุดคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ต้องเติบโตท่ามกลางสื่อและการเรียนรู้จากสื่อที่เป็นสภาพแวดล้อมรอบตัวตลอดเวลา อีกทั้งในปัจจุบันที่มีการเติบโตของการขยายตัวของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่พบว่า สื่อที่ใกล้ชิดกับคนไทยเกือบทุกกลุ่มทุกช่วงวัย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและกลุ่มเด็กคือ สื่อออนไลน์ โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ (social media)

ตัวอย่างกรณีศึกษาความรุนแรงในครอบครัว ศูนย์วิจัยการจัดการความรู้การสื่อสารและการพัฒนา (2561)

“ช็อก! หนุ่มหึงโหดถ่ายสดเฟซบุ๊ก แขนงคอลูกวัย 11 เดือนประชดแฟนสาว ก่อนฆ่าตัวตายตาม” (<http://news.sanook.com/2205158/>)

“ช็อก แม่วัย 22 สารภาพ! รัตคอ-ทุบหัวฆ่าลูกแฝดชายหญิง คับแค้นผัวทั้ง” (ไทยรัฐออนไลน์, 2559)

“แจ้งจับ พ.ต.ท. ช่อมเมีย เข้าไอซียูโคมา” (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2559)

จากปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย และมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำโดยรัฐบาลได้กำหนดเป็นโครงการเร่งด่วนระดับประเทศคือ “โครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรง” (2561) ร่วมมือกับทุกกลไกที่เกี่ยวข้องในสังคมไทยรวมทั้งสากลในการพยายามที่จะหาทางแก้ไขสถานการณ์เชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกันว่า สื่อประเภทต่าง ๆ ส่งผลมากต่อความรุนแรงประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชน และสตรีเรียงตามลำดับ โดยเฉพาะจาก “สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” ประเภทต่าง ๆ ดังที่พบจากข้อมูลคือ ร้อยละ 90 ของเด็ก เยาวชน พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้ามาปรึกษานักสังคมสงเคราะห์พบว่าต้นตอปัญหาความรุนแรงส่วนใหญ่เกิดขึ้นจาก “สื่อเทคโนโลยีฯ” ดังกล่าว โดยเฉพาะจากการใช้โทรศัพท์มือถือ การเล่นเกมออนไลน์ เฟซบุ๊ก รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ (<https://www.posttoday.com/politic/report/529785>) ซึ่งสอดคล้องกับการค้นพบของพิสิษฐ์ โสภณพงศ์พัฒน์ (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้รับชมสื่อออนไลน์ผ่านสมาร์ทโฟนมากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ดังกล่าวมากกว่า 5 ปี มีการรับรู้ เรียนรู้ความรุนแรงประเภทต่าง ๆ จากสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟซบุ๊ก ยูทูบ ตามลำดับ และส่งผลต่อการก่อความรุนแรงและการกระทำผิดมากที่สุด โดยการรังแกกันทางออนไลน์ (cyber bullying) เกิดขึ้นมากที่สุดเนื่องจากการคอมเมนต์ (comment) การอัปเดตสถานะ (status update) ซึ่งการกระทำรุนแรงผ่านการสื่อสารด้วยวาจา ส่งผลต่อการกระทำรุนแรงทางกายในที่สุด

จากสถานการณ์ดังกล่าว โดยเฉพาะ “โครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรง” โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2561) ที่ได้ศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงจำนวน 5,000 ตัวอย่างทั่วประเทศ ระบุชัดเจนว่า สื่อและสภาพแวดล้อมของสื่อที่ไม่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ การสะสม การเลียนแบบหรือการกระทำตามในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับทุกหน่วยงาน และทุกบริบทที่เกี่ยวข้องที่เห็นร่วมกันว่า “สื่อ” และ “สภาพแวดล้อมของสื่อ” เพิ่มอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ ต่อสังคมในทุกระดับ ทุกกลุ่มทั้งด้านดีและด้านลบ

กมลรัฐ อินทรทัศน์ (2560) จากสถานการณ์เชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกับผลการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศพบว่า สื่อประเภทต่าง ๆ เป็นอีกส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ในสังคม สื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ การจดจำ การเลียนแบบ บุคคลสามารถเรียนรู้ความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ได้ และหากได้รับชมสื่อดังกล่าวติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ หรือบ่อย ๆ ก็จะเกิดความเข้าใจผิดคิดว่า การกระทำรุนแรงดังกล่าวเป็นเรื่องปกติ

Bushman, Brad J. (2016) ศึกษาสถานการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงของสื่อในปัจจุบันพบว่า แม้ว่าสื่อจะเสนอความบันเทิง แต่ก็มีความบันเทิงที่มีความรุนแรงผสมอยู่ในสื่อประเภทต่าง ๆ และนับว่าเป็นประเด็นที่มีมานานหลายศตวรรษแล้ว แต่ในปัจจุบัน สื่อมีจำนวนมากยิ่งขึ้น ผู้คนสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายกว่าที่ผ่านมา เพราะสังคมในปัจจุบันเปรียบเสมือน “ผู้คนถูกแช่อยู่ในสื่อเหมือนปลาที่อยู่ในน้ำ” (people are immersed in media, like fish in water) ทั้งนี้เป็นเพราะความก้าวหน้าของอุปกรณ์มือถือต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้คนสามารถบริโภคสื่อได้ทุกที่ ที่ต้องการ ทุกเวลาที่ต้องการ แต่สิ่งที่ตามมาพร้อมกับการอยู่ในโลกของสื่อที่มีอยู่รอบตัวตลอดเวลา คือ “ความรุนแรง” เพราะเป็นประเด็นสำคัญที่เห็นสอดคล้องกันจากการวิจัยอย่าง

ต่อเนื่องว่า สื่อที่มีความรุนแรงสามารถส่งผลร้ายต่อผู้บริโภคได้ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นทำให้พวกเขาก้าวร้าวมากขึ้น และรู้สึกเพิกเฉยเย็นชามากขึ้นต่อความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานของผู้อื่น

ดังนั้น การลดความรุนแรงในสังคมไทย โดยเฉพาะความรุนแรงในครอบครัวจึงเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยต้องร่วมมือกันดูแล ป้องกัน ในการสร้างสรรค์สื่อที่ดี ๆ “วิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง ” เพื่อเพิ่มความเข้มแข็ง เพื่อเพิ่มช่องทางการทำมาหากิน การพึ่งตนเอง การเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อเพิ่มการเรียนรู้เชิงบวก เพื่อเพิ่มกำลังใจร่วมกัน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง

นิยามศัพท์

1. สื่อที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง สื่อประเภทต่าง ๆ ที่นำเสนอเผยแพร่ความรุนแรงในครอบครัวทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น นำเสนอความรุนแรงผ่านเนื้อหา ภาษา ภาพ เสียง สัญลักษณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความถี่ในการนำเสนอ ช่องทางการนำเสนอ วิธีการนำเสนอที่เป็นสาเหตุให้เกิดผลกระทบที่เป็นความรุนแรงในครอบครัวตามมิติต่าง ๆ ข้างต้น โดยสื่อที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวประกอบด้วย

1.1 สื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว เริ่มตั้งแต่สื่อใกล้ตัวที่สุดในครอบครัว รวมทั้งสื่อบุคคลประเภทอื่น ๆ ที่อาจจะเป็นผู้นำความคิด คนมีชื่อเสียง ดารา เพื่อน คนรัก คนใกล้ชิด รวมทั้งสื่อบุคคลที่เป็นคนแปลกหน้า เป็นคนรู้จักใหม่ เป็นคนที่ชื่นชอบที่ผ่านช่องทางออนไลน์

1.2 สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว เริ่มที่สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

1.3 สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว มักหมายถึง สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อออนไลน์ และสื่อสังคมออนไลน์ประเภทต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก ยูทูบ ไลน์ ที่มีทั้งสื่อที่ดี และสื่อที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ออนไลน์ เกมออนไลน์ หว่ยออนไลน์ การพนันออนไลน์ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ

1.4 สื่อกิจกรรมต่าง ๆ ในที่นี้รวมทั้งสื่อวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว เช่น ประเพณีปีใหม่ชาติพันธุ์ “การดูดสาว” การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ (party) การสังสรรค์ การดื่มการเสพของมึนเมาหรือยาเสพติดต่าง ๆ การรณรงค์ การแข่งขัน การประกวดต่าง ๆ การเล่าเรื่อง การผลิตสื่อ การสร้างสรรค์สื่อ การทำตัวเป็นสื่อทั้งด้านดีและด้านไม่ดี (idol)

1.5 สื่อหลอมรวมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง สื่อทุกประเภทที่มีการนำมาใช้ร่วมกันอย่างบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารสิ่งที่ต้องการไปสู่กลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องช่องทาง รูปแบบ วิธีการ การออกแบบเนื้อหา เช่น เกมออนไลน์ การพนันออนไลน์ การรณรงค์ที่มีการใช้ทั้งช่องทางเดิมและช่องทางออนไลน์เข้าด้วยกัน การเล่าเรื่องที่มีทั้งการเล่าเรื่องสั้นประกอบภาพและเสียง การนำเสนอข่าวในรูปแบบของการเล่าข่าวประกอบการวิพากษ์วิจารณ์ การเน้นย้ำ

การฉายซ้ำ และนำเสนอผ่านช่องทางทุกช่องทาง เช่น ช่องทางเดิมที่เป็นการออกอากาศทั่วไป ช่องทางออนไลน์ที่สามารถรับชมได้ซ้ำ ๆ รวมทั้งสามารถรับชมได้จากทุกอุปกรณ์ที่กลุ่มเป้าหมายสะดวก เช่น รับชมผ่านเครื่องส่งโทรทัศน์ ผ่านสมาร์ทโฟน รวมทั้งอุปกรณ์เคลื่อนที่ต่าง ๆ และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ด้วย

2. วิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) หมายถึง วิธีการองค์รวมที่บูรณาการการใช้กลยุทธ์การสื่อสารและการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ร่วมกับแนวคิด แนวทางและกลยุทธ์การพัฒนาศาสตร์ การพัฒนาครอบครัวเพื่อนำไปสู่การลดความรุนแรงในครอบครัว ในที่นี้รวมถึงนโยบาย แนวคิด แนวทาง ข้อกำหนดกฎหมาย แนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการลดความรุนแรงในครอบครัวได้ในมิติต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การช่วยเหลือ การเยียวยา การป้องกัน การพัฒนาตน ความสามารถในการคิด การตัดสินใจด้วยตนเอง ความสามารถในการสื่อสาร การสร้างความเชื่อมั่น การสร้างโอกาสที่ดีกว่า การสร้างทางออกที่ดีกว่า

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

เพื่อเพิ่มความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะที่ถูกต้องเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นหน้าที่ เป็นความรับผิดชอบของทุกคนในสังคมในการที่จะมีส่วนร่วมในการปกป้อง ดูแล ป้องกัน และสร้างสรรค์สื่อที่ดี ๆ เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้วิธีการถอดบทเรียน การสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และการสัมภาษณ์เชิงลึก “วิธีปฏิบัติที่ดี” (Best Practices) ที่เกี่ยวกับสื่อสร้างสรรค์ที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของ “วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่ทุกภาคี ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนที่มีการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์เพื่อช่วยสร้างความตระหนัก ความรู้ และทักษะที่ถูกต้องเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และการสัมภาษณ์เชิงลึกที่เป็นการศึกษาเชิงองค์รวมจากทุกภาคี ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว และสื่อที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง

แบบวิเคราะห์ “วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ดังนี้

หน่วยงานที่ผลิต/ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เช่น เป้าหมายของการผลิต กลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ต้องการ กลยุทธ์การสื่อสารที่ใช้ ช่องทางที่เผยแพร่ ความถี่ในการเผยแพร่ เป้าหมายของการผลิต กลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ต้องการ

บทเรียน (Lesson Learned) และข้อเสนอที่ได้จาก“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ในการใช้กลยุทธ์การสื่อสารและการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ เพื่อช่วยลดความรุนแรงในครอบครัว

แบบสัมภาษณ์กลุ่มย่อยที่ใช้ในการสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และการสัมภาษณ์เชิงลึก

“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่เกี่ยวข้องกับสื่อในการช่วยลดความรุนแรงในครอบครัว

“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) จากภาครัฐ

“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) จากภาคประชาสังคม หน่วยงานพัฒนา

“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) จากภาคเอกชน หน่วยงานสื่อและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือ โครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทย ไร้ความรุนแรง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมกิจการสตรีและครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กำหนดเป็น 6 ภาค 10 จังหวัด จำนวน 10 คน ทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ที่ครอบคลุมทุกช่วงวัย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

“วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่เกี่ยวข้องกับสื่อในการช่วยลดความรุนแรงในครอบครัวจากแต่ละภาคและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากภาคประชาชน หรือภาคประชาสังคม หน่วยงานพัฒนา ภาคเอกชน และหน่วยงานสื่อประเภทต่าง ๆ โดยการทบทวนวรรณกรรม การศึกษาเชิงประจักษ์ (evidences base) และการประชุมร่วมกันระหว่างที่ภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ (analyzing qualitative data) ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อสรุปที่ได้มาจากการจัดบันทึกข้อมูล (note taking) ทำดัชนีข้อมูล (indexing) ได้แก่ ดัชนีเชิงบรรยาย ดัชนีเชิงตีความและดัชนีเชิงอธิบาย จัดกลุ่มแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นกลุ่มย่อยต่าง ๆ หลังจากนั้นจึงสร้างบทสรุป คือ การนำข้อสรุปย่อยที่เป็นข้อค้นพบเบื้องต้นที่ได้ตรวจสอบและยืนยันแล้วมาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นคำอธิบาย ข้อค้นพบ ข้อสรุป การวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา “วิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย 1) การถอดบทเรียน “วิธีปฏิบัติที่ดี” (best practices) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์เพื่อช่วยลดความรุนแรงในครอบครัว 2) การสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) และ 3) การสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า

1. วิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง ต้องเริ่มจากทุก ๆ ฝ่าย ตั้งแต่พ่อ แม่ และลูก รวมถึงคนในครอบครัวที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน เปิดรับความคิดเห็นของกันและกัน ต้องเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันแก้ปัญหา แนะนำ ชี้แนะ เพื่อให้เกิดความสุขในครอบครัว
2. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และเอกสารเผยแพร่เป็นไฟล์ดิจิทัล คือ e-Book งานวิจัยถอดองค์ความรู้ วารสารจดหมายข่าว สื่อมัลติมีเดีย วิดีทัศน์ e-Learning แนะนำหนังสือ บทความกรณีศึกษา องค์ความรู้ภาคีเครือข่าย เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านคุณธรรมความดีในครอบครัวเพื่อลดความรุนแรง
3. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณธรรมความดี ให้ผู้รับสารรับรู้ เข้าใจ จัดจำความถูกต้องในด้านการทำความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการแก้ไขที่ถูกต้อง
4. สร้างการรับรู้และเข้าใจด้วยการวางนโยบายด้านเด็กและเยาวชนเชิงรุก เสริมสร้างทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย เสริมสร้างระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ครอบคลุม เสริมสร้างสวัสดิการด้านเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม การบูรณาการภาคีเครือข่ายเพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น พัฒนาสมรรถนะบุคลากรและระบบบริหารจัดการองค์การให้มีสมรรถนะสูงตามแผนกลยุทธ์

อภิปรายผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า “วิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสื่อที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวไทยลดลง ต้องเริ่มจากทุก ๆ ฝ่าย ตั้งแต่พ่อ แม่ และลูก รวมถึงคนในครอบครัวที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน เปิดรับความคิดเห็นของกันและกัน ต้องเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันแก้ปัญหา แนะนำ ชี้แนะ เพื่อให้เกิดความสุขในครอบครัว” ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นผลจากสื่อที่รุนแรง: ทางกาย ทางใจ และทางเพศ (แรมรุ่ง วรวิธ, 2561) โครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรงและแผนพัฒนาสตรี “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ. 2560 – 2564” ที่กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาสตรีว่า “สร้างสังคมเสมอภาค ปราศจากการเลือกปฏิบัติ สตรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคงปลอดภัย ร่วมสร้างชาติน่าสมัย” (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, วิริยาพร กมลธรรม, 2561); Bushman, Brad J., 2017; Patricia Easteal et al., 2014; R.E. Dobash R.P. Dobash, 2016); Potter, W. J., 2003) ที่พบว่า กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงทางกายสูงถึงร้อยละ 69.41 คือ สามี ภรรยาทะเลาะวิวาท ใช้กำลังทำร้ายกัน ส่วนใหญ่เคยเกี่ยวข้อง (ตรง/อ้อม) รองลงมาคือ สามี/ภรรยาเมาเหล้า ก่อการทะเลาะวิวาท ทำลายสิ่งของ ฯลฯ ส่วนใหญ่เคยเกี่ยวข้อง (ตรง/อ้อม) คิดเป็นร้อยละ 67.84 หากเป็นประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวทางใจ พบว่าร้อยละ 71.40 เคยมีประสบการณ์ดังนี้คือ สามี ภรรยาดูคำ ด่าทอ บ่นว่า ตีตื้นกันกัน รองลงมาคือ พ่อแม่สั่งสอนลูกด้วยการด่าทอ กระบะแตก ระบายอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.13 และในส่วนของการประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวทางเพศ พบว่า ร้อยละ 18.86 เคยมีประสบการณ์

เกี่ยวกับการแสดงอาการหึ่งหวงเกินเหตุ ขาดเหตุผล รองลงมาคือ สามีภรรยา/คู่รักนอกใจกัน มีคนอื่น คิดเป็นร้อยละ 68.08 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัย นโยบายจำนวนมากทั้งในและต่างประเทศ

การประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และเอกสารเผยแพร่เป็นไฟล์ดิจิทัล คือ e-Book งานวิจัยถอดองค์ความรู้ วารสารจดหมายข่าว สื่อมัลติมีเดีย วีดิทัศน์ e-Learning แนะนำหนังสือ บทความกรณีศึกษา องค์ความรู้ภาคีเครือข่าย เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านคุณธรรมความดีในครอบครัวเพื่อลดความรุนแรง

ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณธรรมความดี ให้ผู้รับสารรับรู้ เข้าใจ จดจำความถูกต้องในด้านการทำความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการแก้ไขที่ถูกต้อง

การสร้างการรับรู้และเข้าใจด้วยการวางแผนนโยบายด้านเด็กและเยาวชนเชิงรุก เสริมสร้างทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนตามช่วงวัย เสริมสร้างระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ครอบคลุม เสริมสร้างสวัสดิการด้านเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม การบูรณาการภาคีเครือข่ายเพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น พัฒนาสมรรถนะบุคลากรและระบบบริหารจัดการองค์การให้มีสมรรถนะสูงตามแผนกลยุทธ์” ซึ่งสอดคล้องกับโครงการศูนย์ข้อมูลสื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว (2019) กรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) และศูนย์ประสานงานการขับเคลื่อนการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) องค์การสื่อ Toolmorrow รายการทุ่งแสงตะวัน องค์การสาธารณประโยชน์ (NGO) ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน มูลนิธิกระจกเงา มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย โครงการศูนย์ข้อมูลสื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว และเฟซบุ๊กเพจ “เลี้ยงลูกนอกบ้าน และองค์กรพัฒนาระหว่างประเทศ UNICEF Thailand ที่พบประเด็นหลักสอดคล้องกับโครงการเร่งด่วน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรง (2561) และ Potter, W. J. (2003) ที่สรุปในความเชื่อที่ 11 ได้กล่าวเกี่ยวกับสื่อและความรุนแรงคือ มีหลายอย่างที่คุณคนสามารถทำได้เพื่อลดปัญหาความรุนแรงในสื่อ เริ่มที่คุณคนตระหนักถึงความรุนแรง ขั้นตอนถัดไปคือลงมือทำโดยเปลี่ยนพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อ โดยช่วยให้ผู้อื่นกลายเป็นแนวร่วมในการตรวจสอบ ฝ้าดูสื่อที่มีความรุนแรงมากขึ้น เข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มผู้บริโภคสื่อ หรืออาจจะเริ่มต้นตั้งกลุ่มของตัวเองขึ้นมา พร้อม ๆ กับสนับสนุนความพยายามในการขับเคลื่อนของนักการศึกษา ผู้นำทางศาสนาและชุมชนต่าง ๆ ชุมชนทางการแพทย์เพื่อให้ทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น สร้างแรงกดดันต่อผู้ผลิตสื่อ ผู้ผลิตโฆษณา หน่วยงานกำกับดูแลเพื่อที่จะทำให้ผู้คนในวงการอุตสาหกรรมสื่อต้องคิดนอกกรอบจากเฉพาะผลประโยชน์ทางธุรกิจสู่การรับผิดชอบต่อสังคมที่มากขึ้น ดังที่ได้มีการนำแนวคิดของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรง และโดยอ้อมออกมาเผยแพร่ เพื่อให้สังคมรับทราบ และตระหนักร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

สมาชิกทุกคน ทุกกลุ่มในสังคมไทยพร้อมต่อการมีส่วนร่วมในการร่วมสร้างสื่อสร้างสรรค์เพื่อช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวไทย ที่เป็นฐานรากที่สำคัญของสังคมไทย อาจจะเป็นบทบาทของการช่วยปกป้องสอดส่องดูแล ในบทบาทของผู้ร่วมสร้างสื่อที่ดี ๆ หรือสื่อที่สร้างสรรค์ในมิติต่าง ๆ ที่ส่งผลดีต่อการลด

ความรุนแรงในครอบครัว เช่น สร้างความตระหนัก สร้างการรับรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง สร้างทัศนคติหรือความรู้สึกที่ดีร่วมกัน

ดังนั้น การวิจัยในครั้งต่อไปจึงควรเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมลงมือกันปฏิบัติการวิจัยเพื่อการพัฒนาด้วยการใช้สื่อสร้างสรรค์เพื่อลดความรุนแรงในครอบครัวในสถานการณ์จริง

บรรณานุกรม

- กนกพร กระจำแสง. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นตอนกลาง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(27), น. 97 – 110, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/110415/86585>
- กมลรัฐ อินทรทัศน์. (2560). *เทคโนโลยีสารสนเทศและทฤษฎีการสื่อสาร*. สาขานิเทศศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). *รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 ประจำปี 2559-2560*.
- _____. (2550). *พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550*.
- _____. (2560). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรี พ.ศ. 2560-2564*.
- _____. (2562). *พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ.2562*.
- จะเด็จ เชาวน์วิไล. (2560). *สถิติการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว*. มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล.
- ปิยฉัตร ล้อมขจร และกมลรัฐ อินทรทัศน์. (2555). “เครื่องมือการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ” และ “รู้จักสื่อ รู้ใช้สาร อย่างสร้างสรรค์”. ศูนย์วิจัยการจัดการความรู้การสื่อสารและการพัฒนา (CCDKM). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- พิสิษฐ์ ไสภณพงศ์พัฒน์. (2561). *ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรงและการทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. จาก <http://resource.thaihealth.or.th/library/10924>
- แรมรุ่ง วรวิธ. (2561). *โครงการเร่ร่อน Flagship สังคมไทยไร้ความรุนแรง*. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- Bandura, A., & Walters, R. (2010). *Social Learning Theory*. New York: General.
- Bazalgette, Cary (2010). *Voices of Media Literacy: International Pioneers Speak: Cary Bazalgette Interview Transcript*. Interviewer: Dee Morgenthaler. Date: October 13, 2010. Center for Media Literacy. Retrieved from www.medialit.org/sites/.../Voices_of_ML_Cary_Bazalgette.pdf

- Boyle, K. (2005). *Media and Violence*. SAGE Publications.
- Brad J. Bushman. (2016). *Teaching Students about Violent Media Effects*. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0098628318762936>
- Bryant, J. & Zillmann, D. (1996). *Violence and Sex in Media. An Integrated Approach to Communication Theory and Research*. Lawrence Associates Publishers.
- Centerwall B. S. (1992). Television and Violence: The Scale of the Problem and Where to Go from Here. *Journal of the American Medical Association*, 267, pp. 3059- 3063.
- Center for Media Literacy. Davis, K. (1962). *Human relations at work*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Dowsett, A. & Jackson, M. (2019). *The Effect of Violence and Competition within Video Games on Aggression*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2561, จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0747563219301773>
- Duncan, B. (2010). *Voices of Media Literacy: International Pioneers Speak*. Date of interview: May 23, 2010. Interviewer: Dee Morgenthaler, Center for Media Literacy CA:
- Galtung. (1990). Cultural Violence. *Journal of Peace Research*. Retrieved from [https://scholar.google.co.th/scholar?q=Galtung.+\(1990\).+Cultural+Violence.+Journal+of+Peace+Research.&hl=en&as_sdt=0&as_vis=1&oi=scholar](https://scholar.google.co.th/scholar?q=Galtung.+(1990).+Cultural+Violence.+Journal+of+Peace+Research.&hl=en&as_sdt=0&as_vis=1&oi=scholar)
- Jill P. Dimond Casey Fiesler Amy S. Bruckman (2011). *Domestic Violence and Information Communication Technologies*. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.intcom.2011.04.006>Get rights and content
- Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M. (1973-1974). *Uses and Gratifications Research*. *Public Opinion Quarterly*, 37(4), 509-523. Retrieved from <https://psycnet.apa.org/record/1974-32398-001>
- Todd Hunt and Brent d. Ruben. (1993). *Mass Communication: Producers and Consumers*. Retrieved from <https://www.amazon.com/Mass-Communication-Producers-Todd-Hunt/dp/0065000528>
- Tumaini R.CokerMD (2014). *Media Violence Exposure and Physical Aggression in Fifth-Grade Children*. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.acap.2014.09.008>Get rights and content
- UNICEF. (2000). *Innocenti Digest No. 6 Domestic Violence against Women and Girls*. Retrieved from <https://www.unicef-irc.org/media-centre/press-kit/digest6/>
- UNICEF. (2010). *Understanding media: The extensions of man*. New York: McGraw-Hill.

พฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา

A Study of Consumer Behaviour and Satisfaction Toward Online Media of Phangnga Radio Station

โสภณ เคี่ยมการ (Sopone Kiemkarn)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ ผู้บริโภคในจังหวัดพังงา เลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จากยามานะ มีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับสื่อออนไลน์เป็นประจำช่วงเวลา 18.00 น. – 20.59 น. สาเหตุที่รับฟังสื่อออนไลน์ คือ ชอบเนื้อหาสาระของรายการ สถานที่ที่เปิดรับสื่อออนไลน์ คือ ที่บ้านรับฟังรายการจากสื่อออนไลน์ผ่านทางเพซบุ๊ก ประเภทรายการที่เปิดรับสื่อออนไลน์ คือ รายการรอบวันทันข่าว และผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจรับฟังสื่อออนไลน์ คือ ตนเอง ความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ พบว่า อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต ด้านราคา ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านประเภทรายการ ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ และด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาดการฟัง ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ แตกต่างกัน สถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด การฟัง และด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต แตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านประเภทรายการ ด้านราคา ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อ ด้านกายภาพกายภาพและการนำเสนอ และด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ แตกต่างกันระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกันและพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา และผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรนักบริหารประชาสัมพันธ์ระดับสูงรุ่นที่ 59 สถาบันการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจ สื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพังงา

Abstract

This research had the objectives of 1) surveying the listening behavior of sample consumers in Phang Nga to online media of Radio Thailand and their satisfaction with it; 2) comparing levels of consumer satisfaction with online media of Radio Thailand; and 3) studying the relationships between different groups of consumers' exposure to Radio Thailand's online media and their satisfaction with it. This was a quantitative research. The study population was consumers in Phang Nga Province. The sample population for the survey was 400 people, determined by Yamane method and chosen through multistage stratified random sampling. The data collection tool was a questionnaire. Data were statistically analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test and ANOVA.

The results showed the majority of the samples were exposed to online media regularly, most often during the time period 18:00 – 20:59. The most common reason for listening online was because they liked the content. Most samples listened at home via facebook. The program they listened to the most was the “Rob Wan Tan Khao” daily news program. People who participated in making their decision to listen were only themselves. As for satisfaction, overall, most consumers were very satisfied with the online media. The highest mean satisfaction score was for the category of physical, technical and production process, followed by the categories of price, presenters or show hosts, types of programs, channels for accessing the media, and market promotion activities, in that order. Hypothesis testing showed that the factor of listener age was related to satisfaction with the online media overall. The factor of [marital] status was related to satisfaction with the channels for access, marketing activities and the technical and production process. The factor of monthly income was related to satisfaction with the types of programs, price, channels for access, physical aspects and presentation, and the technical and production process. The factor of occupation was related to satisfaction with the online media overall. Only the factor of educational level was not related to satisfaction with the online media. There was a statistically significant ($p < 0.05$) correlation between listening behavior and satisfaction with the online media.

Keywords: Media exposure behavior, Satisfaction, Online media of Phangnga Radio Station

บทนำ

วิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นสื่อที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และมีราคาถูก ผู้ฟังสามารถนำติดตัวไปได้ในทุกที่ พร้อมทั้งยังสามารถรับฟังวิทยุไปพร้อมกับการทำกิจกรรมอย่างอื่นได้ รวมถึงยังสามารถครอบคลุมพื้นที่ได้อย่างกว้างขวางและเป็นสื่อที่มีราคาถูก ท่ามกลางการขยายตัวของสื่อมวลชนทุกแขนง ทำให้มีจำนวนสื่อมวลชนเพิ่มมากขึ้น ผู้บริโภคสามารถที่จะเลือกรับรู้ข่าวสาร ความบันเทิง จากสื่ออื่นได้ง่ายขึ้นนอกเหนือจากสื่อวิทยุกระจายเสียง ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้บริโภคในยุคดิจิทัลยุคปัจจุบัน คือ ข้อจำกัดของอุปกรณ์การสื่อสารลดลง เปิดโอกาสให้ผู้บริโภคสามารถเปิดรับสื่อได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งสมาร์ทโฟน แท็บเล็ตและคอมพิวเตอร์ มีขนาดเล็กกะทัดรัด สามารถพกพาได้ ซึ่งทำให้สามารถรับชมภาพยนตร์ อ่านหนังสือ อ่านข่าว ท่องเว็บ การฟังวิทยุ และอื่นๆ

จากพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยได้มีนโยบายให้สถานีวิทยุที่ตั้งอยู่จังหวัดต่าง ๆ ได้มีการใช้สื่อออนไลน์ในการกระจายเสียงวิทยุเพื่อเป็นอีกหนึ่งช่องทางเพิ่มมากขึ้น และเข้าถึงผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลความต้องการของผู้นำภาครัฐและภาคเอกชนของจังหวัดพังงาที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการสื่อสารมุ่งเน้นรูปแบบออนไลน์โดยเฉพาะการไลฟ์สด และออนกราวนด์โดยการจัดกิจกรรมเช่นการจัดรายการนอกสถานที่ เข้าถึง เข้าใกล้ชิด กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

“สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ควรมีรายการออนไลน์สด (Live) โดยเป็นรายการของท้องถิ่นเอง และควรไลฟ์สด กิจกรรมของภาคประชาชน รัฐ และงานสำคัญของพื้นที่” (นายบำรุง ปิยนามานิช นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา)

“ควรเพิ่มรายการ เกี่ยวกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ภายในจังหวัดและกลุ่มอันดามัน ควรมีรายการออนไลน์ (Online) มาร่วมออกอากาศในรายการ และทำกิจกรรม ออนกราวนด์ (On Ground) ในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย” (นายสมเกียรติ รัตนรังษิวัฒน์ ประธานหอการค้าจังหวัดพังงา)

“สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ควรเพิ่มรายการ ออนไลน์ (Online) ภาคภาษาอังกฤษ และภาษาจีนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา เป็นการสร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด” (นางสาวนันทิศา อติเศรษฐ์ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดพังงา)

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 19 กรกฎาคม 2519 ออกอากาศส่งกระจายเสียงอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกด้วยระบบ เอ.เอ็ม ความถี่ 1341 กิโลเฮิรตซ์ โดยใช้อาคารศาลากลางจังหวัดพังงาหลังเก่าปรับปรุงเป็นห้องส่งใช้ออกอากาศเผยแพร่ข้อมูล ต่อมาได้มี

การเพิ่มช่องทางในการออกอากาศด้วยระบบ เอฟ.เอ็ม. 100 เมกะเฮิรตซ์ทำให้ขยายพื้นที่ในการรับฟังครอบคลุม อ.เมือง อ.ทับปุด อ.ตะกั่วทุ่ง อ.เกาะยาว และบางส่วนของ อ.ท้ายเหมือง อ.กะปง อ.ตะกั่วทุ่ง และบางส่วนของ จ.กระบี่ และ จ.ภูเก็ต มีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และนโยบายพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้ผู้บริโภคซึ่งเป็นประชาชนท้องถิ่นได้รับทราบ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาจังหวัด ในการเผยแพร่ นโยบาย ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด เป็นสื่อมวลชนที่เป็นช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามาใช้บริการ มีการถ่ายทอดความรู้ในแขนงต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสรรค์สังคมที่ดี จึงได้มีการกระจายเสียงวิทยุผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ และเฟซบุ๊ก อย่างไรก็ตาม การกระจายเสียงวิทยุผ่านสื่อออนไลน์ของสถานีฯ ยังมีการใช้รูปแบบของการถ่ายทอดตามรูปแบบของสื่อวิทยุกระจายเสียงแบบเดิม ดังนั้นจึงไม่ทราบถึงความพึงพอใจของผู้บริโภคที่จะรับรู้ข่าวสารด้านใด รูปแบบรายการเป็นอย่างไร ทำให้การทำงานของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาดำเนินรายการจากมุมมองของผู้ผลิตอย่างเดียว ไม่ได้ตามความพึงพอใจของผู้บริโภคอย่างแท้จริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา” เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเกิดประโยชน์กับหน่วยงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงาตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของผู้บริโภคจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาที่แตกต่างกันจะมีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ที่ต่างกัน
2. พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่ฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพังงา ที่เคยมีประสบการณ์การบริโภคผ่านสื่อออนไลน์ ครอบคลุมพื้นที่ อ.เมือง อ.ทับปุด อ.ตะกั่วทุ่ง อ.เกาะยาว และบางส่วนของ อ.ท้ายเหมือง อ.กะปง อ.ตะกั่วทุ่ง ที่รับฟังผ่านระบบ เอฟ.เอ็ม. 100 เมกะเฮิรตซ์ และระบบ เอ.เอ็ม. 1341 กิโลเฮิรตซ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้บริโภคในจังหวัดพังงาต่อการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา
2. นำผลการศึกษามาวางแผนการจัดและการผลิตรายการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพังงา

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์และส่วนประสมทางการตลาด

กลยุทธ์คือ การวางแผนขององค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้ โดยการเชื่อมโยงข้อได้เปรียบด้านต่างๆ ของธุรกิจ ตั้งแต่ด้านผลิตภัณฑ์ การเสนอขายที่ปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมทางด้านธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

ส่วนประสมทางการตลาด (marketing mix) หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งกิจการผสมผสานเครื่องมือเหล่านี้ให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่กิจการใช้เพื่อให้มีอิทธิพลโน้มถ่วงความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการส่วนประสมทางการตลาดประกอบด้วยองค์ประกอบสี่ส่วน คือ ผลิตภัณฑ์ (product) ราคา (price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (place) และการส่งเสริมการตลาด (promotion) ซึ่งเรียกว่า 4 Ps แต่สำหรับธุรกิจบริการจะมีส่วนประสมการตลาด (marketing mix) เพิ่มเข้ามาอีก 3 ปัจจัย คือ ด้านบุคคล (people) ด้านกระบวนการ (process) และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (physical evidence) รวมเรียกว่า 7Ps มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ผลิตภัณฑ์ (product) เป็นสิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อสนองความจำเป็นหรือความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพอใจ
- 2) ราคา (price) หมายถึง มูลค่าผลิตภัณฑ์ในรูปของตัวเงินเพื่อให้ได้รับผลิตภัณฑ์ สินค้าและหรือบริการของกิจการ
- 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย (place) เป็นกระบวนการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้

4) การส่งเสริมการตลาด (promotion) หมายถึงเครื่องมือการสื่อสารทางการตลาดเพื่อสร้างความสนใจ (Motivation) ความคิด (Thinking) ความรู้สึก (Feeling) ความต้องการ (Need) และความพึงพอใจ (Satisfaction) ในสินค้าและ/หรือบริการ

5) บุคคล (people) หรือพนักงาน (employee) ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคได้แตกต่างเหนือคู่แข่ง

6) กระบวนการ (process) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว และทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

7) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (physical evidence) เป็นการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพให้กับผู้บริโภค โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม ทั้งทางด้านกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภค

2. แนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคแต่ละคนว่า จะทำการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ และถ้าซื้อจะซื้อจากที่ไหน เมื่อไร อย่างไร จึงจะเหมาะสมและสร้างความพอใจในการซื้อให้แก่ตนมากที่สุดการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้สามารถจัดกลยุทธ์ทางการตลาด (marketing strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสมโดยคำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมของผู้บริโภค คือ 5Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who?, What?, Why?, When?, Where? และ How? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ คือ 7 Os ซึ่งประกอบด้วย ลูกค้าของเราคือใคร (Occupants), ลูกค้าซื้ออะไร (Objects), ลูกค้าซื้อเพื่อวัตถุประสงค์อะไร (Objective), ใครที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจซื้อ (Organization), โอกาสในการซื้อ (Occasions), สถานที่ซื้อเป็นอย่างไร (Outlets) และกระบวนการตัดสินใจซื้อคืออะไร (Operations) ซึ่งคำตอบต่อคำถามทั้ง 7 นี้จะเป็นข้อมูลทางการตลาดสำหรับตลาดเป้าหมายเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและสามารถใช้กลยุทธ์ทางการตลาดรวมทั้งส่วนประสมทางการตลาดให้สอดคล้องกับตลาดเป้าหมายให้มากที่สุด

3. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจนั้นเป็นแนวคิดทางด้านการสื่อสารในแง่ที่ผู้รับสารคือ ตัวจักรที่จะตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเป็นหลัก การศึกษาตามแนวคิดนี้เป็นการศึกษาที่เน้นผู้รับสาร (media consumer) เป็นจุดเริ่มต้น โดยศึกษาว่าผู้รับสารนั้นมีกระบวนการอย่างไรในการเลือกเปิดรับสื่อหนึ่งๆ กระบวนการดังกล่าว หมายถึง พฤติกรรมการสื่อสาร (communication behavior) ที่ครอบคลุมถึงภูมิหลังของผู้รับสาร

4. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ หมายถึง ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีการติดต่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการจัดการสารสนเทศผ่านสื่อสมัยใหม่ เช่น การเผยแพร่สื่อวิทยุกระจายเสียงผ่านระบบออนไลน์ ผ่านรูปแบบที่เรียกว่า ดิจิทัลแพลตฟอร์ม (digital platform) ที่แตกต่างกัน

5. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 19 กรกฎาคม 2519 ออกอากาศส่งกระจายเสียงอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกด้วยระบบ เอ.เอ็ม ความถี่ 1341 กิโลเฮิรซ์ โดยใช้อาคารศาลากลางจังหวัดพังงาหลังเก่าปรับปรุงเป็นห้องส่งใช้ออกอากาศเผยแพร่ข้อมูล ต่อมาได้มีการเพิ่มช่องทางในการออกอากาศด้วยระบบ เอฟ.เอ็ม. 100 เมกะเฮิรตซ์ทำให้ขยายพื้นที่ในการรับฟังครอบคลุม อ.เมือง อ.ทับปุด อ.ตะกั่วทุ่ง อ.เกาะยาว และบางส่วนของ อ.ท้ายเหมือง อ.กะปง อ.ตะกั่วทุ่ง และบางส่วนของ จ.กระบี่ และจ.ภูเก็ต สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา มีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และนโยบายพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้ผู้บริโภคซึ่งเป็นประชาชนท้องถิ่นได้รับทราบ สนับสนุนการพัฒนาจังหวัด ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาณุวัฒน์ เจริญสุข (2558) ศึกษาเรื่องโครงการ Icon radio วิทยุออนไลน์ที่จะทำให้คุณรู้เท่าทันอย่างบันเทิง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับฟังวิทยุออนไลน์ทางแอปพลิเคชันและฟังทางเว็บไซต์ โดยใช้เวลาฟังในช่วงเย็น 15.01-18.00 น. มีระยะเวลาในการฟังแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมง และในแต่ละวันเปิดฟังวิทยุออนไลน์ 2-3 ครั้ง ด้านทัศนคติการเปิดรับสื่อวิทยุออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับที่เห็นด้วย โดยเฉพาะความสะดวกสบายในการรับฟัง ส่วนด้านความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจในด้านรูปแบบเพลงที่มีความหลากหลาย ด้านเทคนิคการจัดรายการโดยผู้ฟังพึงพอใจเรื่องการให้ความรู้และข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ดำเนินรายการกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจเรื่องผู้จัดเป็นที่นิยมในโลกออนไลน์ (เน็ตไอดอล) ตามลำดับ

จักรพันธ์ กรรณสูต (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการฟังวิทยุออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและการพัฒนาคลื่นวิทยุออนไลน์ Oh E Chic Radio โอโห...ซ่าส์ ในเครือบริษัท โออีซี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล เปิดเผยว่านักเรียนมีความสุขต่อชีวิตประจำวันด้วยการเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนๆ ของพวกเขา การท่องอินเทอร์เน็ตไม่เป็นที่นิยมเหมือนดังเช่นที่คาดหวัง นักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้นิยมยูทูบ (YouTube) เพราะพวกเขาได้รับอิสระเสรีในการสุ่มเลือกฟังเพลง และความไม่มีประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันการใช้งานต่างๆ จากสถานีวิทยุออนไลน์ ดังนั้น จึงมีข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงและผู้ฟังให้มากขึ้น

กันยรินทร์ นิธิพนธ์ และ โมนียพล รณเวช (2558) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุออนไลน์คลื่นโอเค เลิฟ ผลการศึกษาพบว่า ช่องทางที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับฟังรายการวิทยุออนไลน์คลื่นโอเค เลิฟ (OK Love) มากที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต โดยฟังเฉลี่ย 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับฟังช่วงเวลา 09.00-12.00 น. ระยะเวลาในการรับฟัง 3 ชั่วโมงต่อครั้ง และมีระยะเวลาความยาวในการรับฟังเฉลี่ย 2 ปี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม ไลค์ (Like) แสดงความคิดเห็น (Comment) ทางเฟซบุ๊กมากที่สุด สำหรับความคาดหวังของผู้ฟังต่อรายการวิทยุออนไลน์ พบว่ามีความคาดหวังมาก ผลการทดสอบสมมติฐานเรื่องความคาดหวังกับพฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับด้านความถี่ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวัง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ ผู้บริโภคในจังหวัดพังงา โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนตามสัดส่วน จำนวน 400 คน จากตารางยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

โดยมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คำนวณได้ค่า IOC= 0.97 และทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 มีสถานภาพโสดจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 ขึ้นไปจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาของผู้บริโภคจังหวัดพังงา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เปิดรับสื่อออนไลน์เป็นประจำช่วงเวลา 18.00 น. - 20.59 น. จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 สาเหตุที่รับฟังสื่อออนไลน์มากที่สุด คือ ชอบเนื้อหาสาระของรายการ จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 สถานที่ที่เปิดรับสื่อออนไลน์มากที่สุด คือ ที่บ้านจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รับฟังรายการจากสื่อออนไลน์ผ่านทางเฟซบุ๊กจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 ประเภทรายการที่เปิดรับสื่อออนไลน์มากที่สุด คือ รายการรอบวันทันข่าว จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 และผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจรับฟังสื่อออนไลน์มากที่สุด คือ ตนเอง จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาของผู้บริโภคจังหวัดพังงา พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) และเมื่อพิจารณาทางด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกายภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.80) ด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต (ค่าเฉลี่ย 3.74) ด้านราคา (ค่าเฉลี่ย 3.69) ด้านผู้ดำเนินรายการ (ค่าเฉลี่ย 3.69) ด้านประเภทรายการ (ค่าเฉลี่ย 3.58) ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ (ค่าเฉลี่ย 3.46) และด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด (ค่าเฉลี่ย 3.17) ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าปัจจัยส่วนบุคคลในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของผู้บริโภคจากสถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาที่แตกต่างกันจะมีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อ

ออนไลน์ที่แตกต่างกัน พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ แตกต่างกัน สถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด การฟัง และด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต แตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านประเภทรายการด้านราคา ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อ ด้านกายภาพกายภาพและการนำเสนอ และด้านเทคนิคและกระบวนการผลิต แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ แตกต่างกัน และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ทุกด้าน ได้แก่ ช่วงเวลาที่เปิดรับสื่อออนไลน์เป็นประจำ สาเหตุที่รับฟังสื่อออนไลน์ สถานที่ของการเปิดรับสื่อออนไลน์ สื่อออนไลน์ที่ใช้รับฟังรายการ ประเภทรายการที่เปิดรับสื่อออนไลน์ ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจรับฟังสื่อออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 - 40 ปีสถานภาพโสดและมีระดับการศึกษาปริญญาตรี ทั้งนี้เนื่องจากเพศหญิงส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผู้หญิงโสด มักจะมีเวลาในการฟังเพลง ข่าวสาร หรือกิจกรรมต่างๆ ทางสื่อวิทยุออนไลน์ ทั้งในที่ทำงานและที่บ้าน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ เจริญสุข (2558) ที่ได้ศึกษาโครงการ Icon radio วิทยุออนไลน์ที่จะทำให้คุณรู้เท่าทันอย่างบันเทิงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุออนไลน์และศึกษาทัศนคติการเปิดรับสื่อวิทยุออนไลน์ของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผลงานวิจัยของ กันยรินทร์ นิธิไพฑูริย์ และโมนัยพล วัฒนเวช (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของผู้บริโภคจังหวัดพังงาที่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เปิดรับสื่อออนไลน์เป็นประจำช่วงเวลา 18.00 น. - 20.59 น. โดยรับฟังรายการจากสื่อออนไลน์ผ่านทางเฟซบุ๊ก ทั้งนี้เนื่องจากช่วงเย็น เป็นช่วงที่ประชาชนว่างจากการทำงาน เป็นเวลาพักผ่อน และประชาชนส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์เฟซบุ๊ก และการรับฟังรายการวิทยุผ่านเฟซบุ๊ก เป็นช่องทางที่สะดวก เพราะนอกจากได้ฟังเพลงเพราะ ๆ แล้ว บางครั้งผู้จัดรายการอาจจะมีการ Live สดจัดรายการ และพูดคุย อ่านความคิดเห็นของผู้ฟังได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริพร สุขไสย (2556) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและความพึงพอใจที่มีต่อสื่อออนไลน์

ของผู้ใช้บริการธุรกิจให้บริการความงาม ห้างหุ้นส่วนสามัญถึงเกิด ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เปิดรับจากสื่อเฟซบุ๊ก และผลงานวิจัยของ กันยรินทร์ นิธิไพฑูรย์ และ โมไนยพล วัฒนเวช (2558) ที่ได้ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม Like และ comment ผ่านทางเฟซบุ๊กในช่วงเวลาจัดรายการ และ ผลงานวิจัยของ Elacantor M. Winpenny, Theresa M. Martcau และ Ellen Nolte (2013) ที่ได้ศึกษา การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการตลาดแอลกอฮอล์ของเด็กและวัยรุ่นบนเว็บไซต์สื่อสังคม (Exposure of children and adolescents to alcohol marketing on social media websites) ที่ศึกษาภาพรวมของการทำ การตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า เฟซบุ๊กถือเป็นสื่อสังคมที่มีการใช้มากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงาของผู้บริโภคจังหวัดพังงา ได้แก่ ด้านประเภทรายการ ด้านราคา ด้านช่องทางในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาดการฟัง ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านกายภาพ และด้าน เทคนิคและกระบวนการผลิต ผลการวิเคราะห์โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจด้าน กายภาพมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา มีรูปแบบการจัดรายการ ที่มีความทันสมัยเหมาะสมแก่การฟังของประชาชนทุกเพศทุกวัย ประชาชนเห็นว่าภาพลักษณ์ของ สวท.พังงา เป็นภาพของสถานีวิทยุที่น่าเชื่อถือ น่าฟัง สู่ประชาชน ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กันยรินทร์ นิธิไพฑูรย์ และ โมไนยพล วัฒนเวช (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อ รายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจและความคาดหวังต่อ รายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งคลื่นวิทยุจากสถานีวิทยุกระจายเสียง แห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา และ รายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love ต่างก็ใช้สื่อออนไลน์ในการเปิด รายการ ผู้บริโภคทุกพื้นที่สามารถเปิดวิทยุผ่านสื่อออนไลน์ได้ ซึ่งสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายได้เหมือนกัน

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงาจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา พบว่า เพศ และระดับการศึกษาที่ แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก ประชาชนทั้งเพศหญิงและเพศชาย ต่างให้ความสนใจและมีความพึงพอใจในการใช้บริการ รับฟังวิทยุจากสื่อออนไลน์ เพราะสะดวก ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และการใช้บริการรับฟังวิทยุจากสื่อออนไลน์ นั้น สามารถฟังและเข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัย ทุกระดับการศึกษา ทั้งวัยนักเรียนที่กำลังศึกษา และวัยทำงานที่จบ การศึกษาแล้ว สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์ และสุทธิ ชัตติยะ (2558) ที่ได้ศึกษา พฤติกรรมการรับฟังและความพึงพอใจต่อรายการและเทคนิคของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของผู้ฟังต่อรายการและเทคนิค ไม่มีความแตกต่างกันตามเพศและการศึกษา

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้พบว่า การที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมเปิดรับสื่อออนไลน์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก นั้น เพราะเป็นช่องทางที่ประหยัดค่าใช้จ่าย สามารถรับสื่อได้ทุกที่ทุกเวลา ทำให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจถ้า

หากสถานีวิทยุจัดรายการผ่านเฟซบุ๊ก และยิ่งถ้ามีการจัดกิจกรรมให้ร่วมสนุกระหว่างที่รายการกำลังออนไลน์ ก็จะสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้บริโภคเข้ามาฟังรายการมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กันยรินทร์ นิธิพนธ์ และโมไนยพล วัฒนเวช (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อ รายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับด้านความถี่ของผู้ฟังรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติ

1. ควรวางแผนการจัดและการผลิตรายการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ประสบความสำเร็จในการประชาสัมพันธ์
2. ควรเปรียบเทียบพฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภค ระหว่างจังหวัดพังงา และจังหวัดใกล้เคียง เช่น ภูเก็ต กระบี่ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับแผนการทำงานให้เท่าทันต่อคู่แข่งของหน่วยงาน
3. ควรพัฒนาคุณภาพ ระบบในด้านความมีเสถียรภาพ โดยมีการปรับปรุง และพัฒนาให้ระบบสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรับฟังอย่างต่อเนื่อง ทุกช่วงเวลาที่ได้รับฟังต้องการ
4. ควรพัฒนาอุปกรณ์ห้องส่ง ให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกับการสื่อสารในระบบ 4G going on 5G

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สนใจงานวิจัยสามารถนำไปทำวิจัยเชิงคุณภาพกับกลุ่มผู้บริโภค และผู้ผลิต
2. ควรมีการศึกษาเชิงลึก โดยการสัมภาษณ์ผู้ฟังเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของผู้บริโภคในจังหวัดพังงา เพื่อนำข้อมูลไปใช้ปรับแผนในการจัดรายการ ให้มียอดผู้รับชมและรับฟังมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กันยรินทร์ นิธิพนธ์ และโมไนยพล วัฒนเวช. (2558). พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุออนไลน์คลื่น OK Love. (รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญาวารสารศาสตร-มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จักรพันธ์ กรรณสูต. (2558). พฤติกรรมการฟังวิทยุออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และการพัฒนาคอนเทนต์วิทยุออนไลน์ Oh E Chic Radio โอโฮ...ซ่าส์ ในเครือบริษัท โออีซี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน). (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- ชีวรรณ เจริญสุข. (2557). บทที่ 1 แนวคิดทฤษฎีทางการตลาด. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2561 จาก <https://maymayny.wordpress.com>

- นพพล นาทองใบ. (2556). การมีส่วนร่วมของผู้ฟังรายการวิทยุในจังหวัดเชียงใหม่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ภาณุวัฒน์ เจริญสุข. (2558). โครงการ Icon radio วิทยุออนไลน์ที่จะทำให้คุณรู้เท่าทันอย่างบันเทิง. (การค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- วิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์ และสุทธิ ชัตติยะ. (2558). พฤติกรรมการรับฟังและความพึงพอใจต่อรายการและเทคนิคของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 29(1), 132 - 142.
- ศิริพร สุขไสย. (2556). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและความพึงพอใจที่มีต่อสื่อออนไลน์ของผู้ใช้บริการธุรกิจให้บริการความงาม ห้างหุ้นส่วนสามัญเกิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพมหานคร).
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพังงา. สวท.พังงา F.M. 100 mhz. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2561 จาก <http://radio.prd.go.th/phangnga/main.php?filename=news>

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์
The Result of Using Reading Pronunciation Skills Training with Speech Recognition
for Effectiveness Readiness in Thai pronunciation of Announcing Techniques
in Broadcasting

รักษนกขรินทร์ พูลสุวรรณนที (Rakchanokcharin Poonswannatee)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ โดยการใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียง ระบบรู้จำเสียงพูด การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

¹ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

Abstract

The objective of this study is to investigate the result of using reading pronunciation skills training with speech recognition for effectiveness readiness in Thai pronunciation of announcing techniques in broadcasting using the criterion $E1/E2 = 80/80$ and achievement of trainings that using reading pronunciation skills training with speech recognition by researcher. Samples in this experimental study were 30 undergraduate students. An experimental group trained with speech recognition for effectiveness readiness in Thai pronunciation. Percentages and means were used for analyzing efficiency in accordance, and t – test were used for achievement comparisons.

Results are: Efficiency of using reading pronunciation skills training with speech recognition for effectiveness readiness in Thai pronunciation by researcher equaled 82.67/82.73, higher than the criteria. And achievement of trainings that using reading pronunciation skills training with speech recognition by researcher were significantly different at the level of 0.05.

Keywords: Skills Training, Reading Pronunciation, Speech Recognition, Announcing Techniques in Broadcasting

บทนำ

การทำงานในหน้าที่ผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญต่อวงการสื่อสารมวลชนไทย นับตั้งแต่รัฐบาลมีการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ส่งสัญญาณทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจวิทยุและโทรทัศน์มากขึ้น รายการวิทยุและโทรทัศน์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อมีรายการวิทยุและโทรทัศน์เพิ่มขึ้น ก็ย่อมมีความต้องการบุคลากรด้านวิทยุและโทรทัศน์เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะผู้ประกาศที่มีทักษะและความสามารถเฉพาะตนในด้านการประกาศและการใช้เสียง ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญในการคัดสรรผู้ที่จะมาทำหน้าที่ผู้ประกาศ โดยคัดสรรเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติในการใช้เสียง ภาษา และลีลาในการนำเสนอที่น่าฟังสำหรับทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะผู้ประกาศเป็นผู้มีอิทธิพลทางภาษาต่อผู้ชมรายการโทรทัศน์ ถ้าหากผู้ประกาศใช้ภาษาไม่ถูกต้อง จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด และอาจเกิดการวิบัติของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติได้

รัฐบาลจึงให้ความสำคัญในการใช้ภาษาของผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศ โดยในปี พ.ศ. 2511 กรมประชาสัมพันธ์มอบหมายให้สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยดำเนินการทดสอบผู้ประกาศของสถานี เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกาศ จนถึงในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาลได้มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เข้ามาทำหน้าที่กำกับ ดูแล ควบคุมการทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศ โดยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทดสอบเป็น

การอบรม 3 หลักสูตรคือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ผู้ที่จะเข้ารับการทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศจะต้องผ่านการอบรมทั้ง 3 หลักสูตร จึงจะสามารถทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศได้ แต่หากสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาสื่อสารมวลชน (วิทยุ-โทรทัศน์) ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ให้ถือว่าผ่านการอบรมหลักสูตรระดับต้น สามารถสมัครอบรมในระดับกลางได้

มาตรฐานการให้คะแนนของคณะกรรมการทดสอบเพื่อออกบัตรผู้ประกาศนั้นมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน 5 หลักใหญ่ๆ คือ 1) คะแนนด้านอักขรวิธี หมายถึง การอ่านออกเสียงอักขรวิธีให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เน้นการอ่านออกเสียง ร, ล และคำควบกล้ำ 2) คะแนนด้านความถูกต้องในการออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามบท ไม่มีการตู่คำหรือความ ไม่อ่านคำตกจนทำให้เกิดการเปลี่ยนความหมาย 3) คะแนนด้านความชัดเจนในการออกเสียงคำ หมายถึง การออกเสียงชัดถ้อยชัดคำ ไม่มีเสียงสอแทรกในช่องปาก หรือออกเสียงเพี้ยนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 4) คะแนนด้านลีลาในการนำเสนอ หมายถึง ลีลาในด้านจังหวะ และน้ำหนักคำ การแบ่งวรรคตอนของเนื้อหาในการนำเสนอ และ 5) คะแนนด้านน้ำเสียง หมายถึง ลักษณะคุณภาพของน้ำเสียงโดยธรรมชาติ ไม่ดังไป เบาไป หรือสูงไป ต่ำไป ทั้งหมดนี้จะมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และผู้ที่สอบผ่านจะต้องได้คะแนนตั้งแต่ 50 คะแนนขึ้นไป จึงจะสามารถมีสิทธิรับบัตรผู้ประกาศ (ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, 2556)

อรณพ อุบลแย้ม (2542, น.234) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงว่า การอ่านออกเสียงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งทำให้คนเราสามารถติดต่อสื่อสาร เข้าใจกันได้ เพื่อให้การสื่อสารด้วยการพูดเป็นไปอย่างรวดเร็วตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่คลาดเคลื่อน จนเกิดปัญหาในการเข้าใจผิด แต่คนส่วนใหญ่ มักจะมองข้ามความสำคัญ ซึ่งเราอาจได้ยินอยู่บ่อยๆ ว่ามีผู้ออกเสียงพยัญชนะ ร เป็น ล, ช เป็น ฉ, ท เป็น ต, ออกเสียงสระ โอ เป็น ออ, สระอา เป็น อัว, สระแอ เป็น เอ, ออกเสียง วรรณยุกต์โท เป็น วรรณยุกต์ตรี เป็นต้น การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนนี้ จัดเป็นส่วนหนึ่งของความบกพร่องทางการพูด (Speed Disorders) หรืออาจจะเรียกอีกหนึ่งว่า การพูดไม่ชัด (Articulation Disorders) ซึ่งเป็นความบกพร่องหรือความผิดปกติเกี่ยวกับการเปล่งเสียงพูด ซึ่งทั้งเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการพูดไม่ชัด หรือการออกเสียงไม่ถูกต้องมีอยู่ 4 ลักษณะ ได้แก่

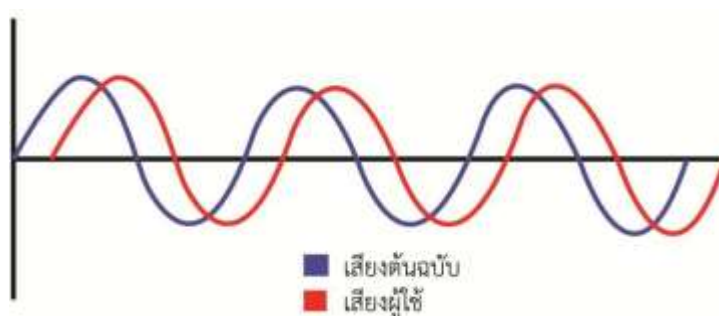
1. การใช้เสียงอื่นมาแทนเสียงที่ต้องการ
2. การออกเสียงพูดไม่ครบทุกเสียง หรือการเว้นไม่ออกเสียง
3. การออกเสียงผิดเพี้ยน คือ การออกเสียงเพี้ยนจนไม่อาจบอกได้ว่าเป็นเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระใด

4. การเพิ่มเสียงในคำ คือ การเติมเสียงพยัญชนะ หรือเสียงสระเพิ่มเข้าไปในคำ

ปัจจุบันมีซอฟต์แวร์สังเคราะห์เสียง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถสร้างเสียงคำพูดใด ๆ ได้ตามความต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้งานร่วมกับเทคโนโลยีด้านการประมวลผลภาษา (Language Processing Technology) ทำให้ได้เทคโนโลยีสังเคราะห์เสียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการอ่านข้อความ เพื่อหาวิธีอ่านข้อความแล้วแปลงข้อความจากตัวหนังสือให้เป็นเสียงพูดได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ ภาษาพูดจึงเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเครื่องจักร พัฒนานั้นเป็นเทคโนโลยี การรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition)

เทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition) เป็นระบบสร้างโครงข่ายคำ (Word Network) โดยอาศัยแบบจำลองภาษา (Language Model) โดยในแต่ละคำจะประกอบด้วยแบบจำลองเสียง (Acoustic Model) ของแต่ละหน่วยเสียงมาประกอบกันเป็นคำๆนั้น หลังจากนั้นจะป้อนข้อมูลไปยังโครงข่ายคำ เพื่อคำนวณค่าความจะเป็นสูงที่สุด โดยขั้นตอนทั้งหมดจะเป็นการถอดรหัส (Decoding) เพียงแค่ใช้เสียงพูด ระบบก็จะประมวลผลเป็นข้อความ จากนั้นนำไปค้นหาและแสดงผลออกมาเป็นคำคะแนนซึ่งเป็นตัวเลขที่สามารถใช้ในการประเมินผลการอ่านออกเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงต้นฉบับได้อย่างน่าเชื่อถือและใกล้เคียงกับเสียงต้นฉบับมากที่สุด

รูปที่ 1 กราฟเสียงจำลองเปรียบเทียบเสียงต้นฉบับกับเสียงผู้ใช้

ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition) มาเป็นส่วนหนึ่งของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในการฝึกทักษะการปฏิบัติการอ่านออกเสียง และการประเมินผลการอ่านที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสามารถทวนสอบผลการประเมินในการอ่านเปรียบเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านได้อย่างถูกต้องที่สุด ซึ่งนักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยตนเอง และทราบการประเมินผลทันที สามารถฝึกปฏิบัติซ้ำได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการ จนเกิดเป็นทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

นิยามศัพท์

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการช่วยเสริมประสิทธิภาพในการอ่านออกเสียงภาษาไทยให้ชัดเจนถูกต้องตามอักขรวิธี การเว้นวรรคตอน และการใช้โทนเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่อง หรือเพิ่มเติมให้ได้ความรู้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยผ่านการปฏิบัติและฝึกฝน

ผู้ประกาศ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อ่านข่าว สื่อสารกับผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟัง ผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ และเป็นผู้ที่อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี มีจังหวะในการอ่านที่ถูกต้อง ไม่ใส่อารมณ์หรือความรู้สึก และมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับข่าวที่นำเสนอ

ระบบรู้จำเสียงพูด หมายถึง กระบวนการในการสกัดลำดับของคำที่อยู่ในรูปของสัญญาณเสียง เป็นเทคโนโลยีขั้นสูงในการทำความเข้าใจเสียงพูด สังเคราะห์เสียงพูด ผ่านการถอดรหัสด้วยระบบคอมพิวเตอร์เป็นสัญญาณเสียง

ทักษะการอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด และคำในภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธีการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักศึกษาได้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการสื่อสาร และเป็นการสร้างนักสื่อสารมวลชนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับวิชาชีพ
2. อาจารย์ผู้สอนได้สื่อการสอนที่สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ได้มาตรฐานเดียวกัน และสามารถทวนสอบผลการประเมินการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงของกรมประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาไทยเพื่อทดสอบการอ่านออกเสียง
2. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย และหลักการวิธีการวิเคราะห์เสียงพูดด้วยระบบรู้จำเสียงพูด

3. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาข้อบกพร่องทางด้านเนื้อหาสาระ และความถูกต้องในการอ่านออกเสียง

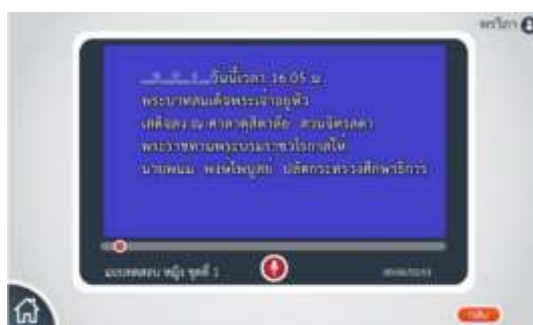
4. นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 4 ชั่วโมง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ให้นักศึกษาอ่านข่าว บทความด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนเรียน

4.2 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามใบงานที่ผู้สอนกำหนดให้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ใช้เวลา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

4.3 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดมาใช้ฝึกทักษะ ดังนี้

- สัปดาห์ที่ 1-4 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านข่าว ชุดที่ 1-4
- สัปดาห์ที่ 5-8 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านบทความ ชุดที่ 1-4
- สัปดาห์ที่ 9-16 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านข่าว-บทความ ชุดที่ 1-4

รูปที่ 2 หน้าจอแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยให้นักศึกษาทดสอบความสามารถในการอ่านข่าว บทความด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบฝึกก่อนเรียน โดยใช้โปรแกรมสุ่มแบบทดสอบสำหรับใช้ทดสอบการอ่านออกเสียง

รูปที่ 3 หน้าจอคะแนนหลังสิ้นสุดการทดสอบอ่านออกเสียง

5. ผู้วิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

รูปที่ 4 หน้าจอบันทึกการใช้งานพร้อมผลคะแนนของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิค การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 82.67/82.73 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน E1/E2

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสุ่มแบบทดสอบในการอ่านออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านออกเสียงแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 88.33 และเมื่อเทียบเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ 80 คะแนน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน ถูกต้องซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง

ภาษาไทยในรายวิชาเทคนิค การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 82.67/82.73 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน E1/E2 เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกสำหรับการอ่านข่าวบทความ ที่มีการคัดเลือกตามความยากง่ายของการอ่านข่าว-บทความตามเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ เพราะผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการอ่านข่าว-บทความที่ใช้ในการสอบเพื่อรับบรรจุผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์จริง อีกทั้งยังเป็นการฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงการอ่านขานพระนามเชื้อพระวงศ์ในข่าวพระราชสำนัก ซึ่งเป็นข่าวหลักในการทดสอบสำหรับผู้ประกอบอาชีพผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2540 : 204) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 รูปแบบ คือ 1) แบบเรียงตามหัวข้อ ตามลำดับก่อนหลังของเนื้อหา ให้ความสะดวกในการเรียน เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก 2) แบบกึ่งตาราง จะเขียนเป็นช่องๆตามหัวข้อที่กำหนดให้เห็นความสำคัญของหัวข้ออย่างชัดเจน ผู้สอนต้องจัดเรียงหัวข้อตามความสำคัญของเนื้อหาบทเรียน และ 3) แบบตาราง จะคล้ายกับแบบที่ 2 แต่รูปแบบนี้จะนำหัวข้อเนื้อหาสาระใส่เข้าไปในตารางด้วย และพิจารณาทั้งหัวข้อและเนื้อหาสาระควบคู่กัน ให้ผู้เรียนได้เรียนตามลำดับความสำคัญของหัวข้อและเนื้อหาสาระพร้อมกัน

นอกจากนั้น แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทุกแบบทดสอบที่ผู้วิจัยกำหนดให้โดยการสุ่ม ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ (2550, น. 39) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ให้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

การอ่านออกเสียงของผู้เรียนที่ใช้ระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ เป็นสื่อแปลกใหม่สำหรับผู้เรียนไม่เคยพบในการเรียนมาก่อน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน และลดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้ดี เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงของตนเองได้ลักษณะข้อบกพร่องของตนเองได้ อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถรู้ผลคะแนนในการอ่านออกเสียงของตนเองได้ทันทีทันใด และสามารถฝึกปฏิบัติจนกว่าจะได้คะแนนตามที่ตนเองต้องการ ก็ครั้งก็ได้ การฝึกอ่านออกเสียงบ่อย ๆ นี้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย และความชำนาญในการอ่านออกเสียง การเรียนรู้จึงหวนในการอ่านออกเสียงจากเสียงต้นฉบับจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรุวรรณ สายสิงห์ (2556) ที่ได้ศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนในการฝึกอ่านออกเสียงเป็นคำมีผลการเรียนและความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าการอ่านออกเสียงแบบประสมคำ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผลของการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสุ่ม

แบบทดสอบในการอ่านออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านออกเสียงแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 88.33 และเมื่อเทียบเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ 80 คะแนน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน ถูกต้องซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้องสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ทุกคนนั้น เนื่องจากเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน และมีความยากง่ายในการอ่านออกเสียงใกล้เคียงกัน มีรูปแบบของการเรียงลำดับเนื้อหาเหมือนกัน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องแม้จะเป็นการสุ่มแบบทดสอบให้ผู้เรียนอ่านโดยไม่มีการซ้อมอ่านก่อนล่วงหน้า จากผลการวิจัยจะเห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น เป็นการฝึกฝนการอ่านออกเสียงรูปแบบใหม่ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านออกเสียง โดยการปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามความสนใจและความสามารถของผู้เรียน แต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ จีรนนท์ เมฆวงษ์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของพยางค์ เสียงสระในการอ่านออกเสียง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร เช่นเดียวกับการที่ผู้เรียนใช้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับจังหวะในการอ่านออกเสียงในแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นอกจากนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) ได้แนะนำในเรื่องการใช้แบบฝึกของผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองว่า การฝึกทักษะของผู้เรียน ควรสร้างความมุ่งมั่นไว้เพียงอย่างเดียว เช่น ให้ฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง การฝึกบ่อย ๆ ตามวัตถุประสงค์เพียงวัตถุประสงค์เดียวนั้น จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกภายใต้หลักการเดียวกัน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ประทีน มหาจันทร์ (2530) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่ได้มีความพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดการเรียนรู้และความแม่นยำในเนื้อหาได้ดีกว่าการเรียนเนื้อหาที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงตามความแตกต่างและความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งยังต้องมีการควบคุมเสียงรบกวนขณะทำการฝึกอ่านออกเสียง เพราะเสียงรบกวนจากภายนอกจะส่งผลกระทบต่อคะแนนในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนเมื่อเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านออกเสียงถูกต้องได้

2. ในการฝึกอ่านออกเสียงในแบบฝึกทักษะควรให้ผู้เรียนมีการฝึกอ่านออกเสียงคำยากต่างๆ ที่ปรากฏในข่าว-บทความก่อนการฝึกอ่านข่าว-บทความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำยากนั้นได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

3. กรณีที่ผู้เรียนใช้อุปกรณ์สื่อสารในการฝึกอ่านออกเสียง ควรใช้ไมโครโฟนเสริม หรือหูฟังที่มีไมโครโฟนในตัว ต่อกับอุปกรณ์สื่อสารโดยตรง จะส่งผลให้คุณภาพของเสียงที่บันทึกมีความคมชัดและมีความถูกต้องเมื่อเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านออกเสียงถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาความแตกต่างของเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง กับเสียงต้นฉบับที่มีความแตกต่างกัน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ในการสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรศึกษารูปแบบการอ่านออกเสียงในรูปแบบอื่นๆ สำหรับการอ่านข่าวต่างประเทศร่วมด้วย

3. ควรศึกษาประสิทธิภาพของเสียงต้นฉบับสำหรับเพศที่ 3 เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับการให้คะแนนเพศที่ 3 อย่างถูกต้อง

4. ควรพัฒนาเนื้อหาให้สามารถใช้กับผู้สนใจในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยทั่วไป รวมถึงชาวต่างชาติที่สนใจเรียนรู้ภาษาไทย

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). *ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การอบรมและทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์. พ.ศ.2556.*
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประทีน มหาจันทร์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร.* นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- อรณพ อุบลแย้ม. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

“บ้านอุ่นรัก” ชับน้ำตาคนจน จังหวัดอุดรธานี ผลสำเร็จจาก “ไทยนิยม ยั่งยืน”

“Baan Oon Rak” Dries the Tears of the Poor in Udon Thani Province – a Success of the “Thai Niyom Yungyun” Project

ชนกพร โพธิสาร (Chanokporn Photisan)¹

สุชาดา ฐะมะลิ (Suchada Thumali)²

บทคัดย่อ

โครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นโครงการที่ต่อยอดมาจากแนวคิด “โครงการประชารัฐ” ในการแก้ปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยั่งยืน ในทุก ๆ ด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ซึ่งรัฐบาลมุ่งหวังให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยไปสร้างการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับประชาชน ด้วยความตั้งใจ ส่งผลให้เกิดความรักสามัคคี ประองดองกัน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมให้น้อยลง ถึงแม้ว่าโครงการไทยนิยม ยั่งยืน จะเป็นโครงการที่ประชาชนรู้จักและได้ยินกันคุ้นหู แต่ประชาชนยังไม่เข้าใจว่าโครงการนี้คืออะไรและทำอะไรบ้าง ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างไร สำหรับ จังหวัดอุดรธานีมีพื้นที่เป้าหมายในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืนจำนวน 20 อำเภอ 156 ตำบล 1,862 หมู่บ้าน 187 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 2,049 หมู่บ้าน/ชุมชน ดำเนินการจัดเวทีประชาคม ทั้ง 4 เวที นั่นคือ ครั้งที่ 1 เวทีปรับทุกข์ ผูกมิตร เพื่อเป็นการเยี่ยมเยียนประชาชนรับทราบความทุกข์ยากและปัญหา รวมถึงค้นหาความต้องการของประชาชน ครั้งที่ 2 สร้างความตื่นรู้ในสิทธิ หน้าที่และการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจการอยู่ร่วมกันในสังคม สร้างความสามัคคีปรองดอง ตามหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ครั้งที่ 3 ปรับเปลี่ยนความคิด ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง และ ครั้งที่ 4 สร้างการรับรู้ ปรับความคิด เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และจากการจัดเวทีตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน จังหวัดอุดรธานี ในเวทีที่ 1 ซึ่งเป็นเวทีของการสอบถามความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพของชาวบ้าน ทีมขับเคลื่อนในระดับตำบลได้ออกเยี่ยมเยียนครัวเรือน เพื่อเข้าไปรับทราบความทุกข์ยากและปัญหาในประเด็น คนไทยไม่ทิ้งกัน ชุมชนอยู่ดีมีสุข ผลที่ได้จากการจัดเวทีประการหนึ่ง ก็คือการพบเห็นสภาพที่อยู่อาศัยของประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส มีสภาพทรุดโทรม ผุพัง ไม่มีสภาพที่เหมาะสมแก่ความเป็นบ้าน หรือที่อยู่อาศัย และถือเป็นโอกาสอันดีของประชาชนของจังหวัดอุดรธานี ที่เมื่อปี พ.ศ. 2561 เป็นปีที่จังหวัดอุดรธานี ครบรอบปีที่ 125 โดยนายวัฒนา พุฒิชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี มีดำริให้จัดโครงการซ่อมสร้าง

¹ ประชาสัมพันธ์จังหวัดกาฬสินธุ์ และผู้เข้าอบรมหลักสูตรนักบริหารงานประชาสัมพันธ์ รุ่นที่ 59 สถาบันการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

² หัวหน้าส่วนบริหารการฝึกอบรม และผู้บริหารหลักสูตร นักบริหารงานประชาสัมพันธ์ รุ่นที่ 59 สถาบันการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

บ้าน 125 ปี 125 หลัง “บ้านอุ่นรัก” ในโอกาสเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 125 เมืองอุดรธานี ดังกล่าว เพื่อซ่อมแซมและสร้างบ้านใหม่ให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาสให้มีที่อยู่อาศัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวทาง “คนไทยไม่ทิ้งกัน” โดยตั้งเป้าซ่อมสร้างบ้านให้ประชาชน จำนวน 125 หลัง แต่จากแรงศรัทธาที่ต้องการให้ประชาชนได้มีบ้านอยู่อาศัย จึงมีผู้ใจบุญบริจาคเงินสร้างบ้านเข้ามาเป็นจำนวนมาก จนถึงขณะนี้ก็มีบ้านที่ได้ส่งมอบไปแล้ว และอยู่ระหว่างการก่อสร้าง รวม 220 หลัง ทั้งผู้ให้และผู้รับ ต่างมีความสุข ที่สามารถสร้างรอยยิ้ม คราบน้ำตา และเสียงหัวเราะให้เกิดขึ้นได้ ที่มีปัจจัยแห่งความสำเร็จมาจากโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

คำสำคัญ โครงการไทยนิยมยั่งยืน คนไทยไม่ทิ้งกัน บ้านอุ่นรัก

Abstract

The “*Thai Niyom Yungyun*” project was borne out of the *Pracharat*, or joint public sector and civil society concept, aimed at solving people’s problems and developing a better quality of life in a sustainable way in terms of economy, society and security. The government intends to make the Thai Niyom Yungyun project citizen-centered, starting with educating and creating understanding with the people, with the ultimate goal of building unity and cooperation. The project is intended to develop a sustainable quality of life, addressing the problems of poverty and social inequality. Many people have heard of the Thai Niyom Yungyun project but still don’t know exactly what it is, what it has done and how people will benefit. In Udon Thani Province the project has target areas in 20 districts, covering 156 sub-districts, 1,862 villages and 187 communities, for a total of 2,049 neighborhoods. Four public hearings are held at each location. The first is to hear grievances and make friends, to listen to all the people’s problems and difficulties and to determine their needs. The second public hearing is to build awareness of citizens’ rights, duties and how to co-exist peacefully, so people can learn how to cooperate and be united under a democratic monarchy system. The third hearing is to adjust people’s ideas so they can fully understand and apply the principles of sufficiency economy philosophy in their daily lives. The fourth public hearing is to encourage all the people to participate in sustainable development. When the first round of public hearings were held in Udon Thani to listen to people’s problems about their livelihoods, the core team members went to visit poor and disadvantaged people’s homes and they saw that many of them were falling into a state of decay and disrepair and were barely livable. The timing coincided with the 125th anniversary of the founding of Udon Thani in 2018, so to mark the occasion Governor Watana Putichat initiated a project to build or renovate 125 homes. The goal of the “*Baan Oon Rak*” project

was to provide new or refurbished homes and improve the quality of life for 125 impoverished families, but thanks to the generosity of donors, enough money was raised to build or repair homes for 220 families. Both the givers and the receivers are happy and many smiles, tears and laughs were shared through this project. This is an example of the good that has come from the Thai Niyom Yungyun project.

Keywords: Thai Niyom Yungyun, Khon Thai Mai Ting Kan, Baan Oon Rak

ไทยนิยม ยั่งยืน...คนไทยไม่ทิ้งกัน

โครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นโครงการที่ต่อยอดมาจากแนวคิด “โครงการประชารัฐ” ในการแก้ปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยั่งยืน ในทุก ๆ ด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เป็นการดำเนินการที่มีกลไกการขับเคลื่อนตั้งแต่ระดับชาติสู่ระดับพื้นที่ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชารัฐ โดยการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน ภายใต้กรอบหลักการดำเนินงาน 10 เรื่องสำคัญ นั้น คือ (คู่มือการดำเนินงาน โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน, กุมภาพันธุ์ 2561)

1. สัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง เป็นการสร้างความสามัคคีปรองดองของทุกฝ่าย โดยจัดทำสัญญาประชาคม

2. คนไทยไม่ทิ้งกัน เป็นการต่อยอดโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ หรือ บัตรคนจน ให้ผู้ถือบัตรมีชีวิตที่ดีขึ้น พึ่งพาตนเองได้

3. ชุมชนอยู่ดีมีสุข เป็นการพัฒนาความเป็นอยู่และอาชีพในชุมชนให้ดีขึ้น

4. วิถีไทยวิถีพอเพียง สร้างความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างวินัยการออม

5. รู้สิทธิ รู้หน้าที่ สร้างวินัย หน้าที่ ความเป็นพลเมืองที่ดี

6. รู้กลไกการบริหารราชการ ให้ความรู้และเข้าใจการบริหารงานราชการในระดับต่าง ๆ

7. รู้รักประชาธิปไตยไทยนิยม รณรงค์ "เกลียดการโกง" เสริมคุณธรรม ปราบปรามการทุจริต

8. รู้เท่าทันเทคโนโลยี พัฒนาโครงการอินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ

9. ร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นการเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ 8,781 แห่งทั่วประเทศ เพื่อลดปัญหายาเสพติด

10. งานตามภารกิจของส่วนราชการและหน่วยงานอื่น ๆ

ภาพที่ 1 แสดงกรอบหลักในการดำเนินงานโครงการ ไทยนิยม ยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงมหาดไทย. (2561). คู่มือการดำเนินงาน โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน

ภาพที่ 2 แสดงการประชุมมอบนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ที่มา: เว็บไซต์รัฐบาลไทย จาก <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/9971>

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในการมอบนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ว่า (รัฐบาลไทย, 2561) โครงการไทยนิยม ยั่งยืน มีกลไกสำคัญ 4 ระดับ ทำหน้าที่บูรณาการการขับเคลื่อนและติดตามงานสำคัญลงในพื้นที่เป้าหมาย 83,151 หมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบด้วย 1.ระดับชาติ 2.ระดับจังหวัด 3.ระดับอำเภอ และ 4.ระดับตำบล ซึ่งทั้งหมดคือทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการ ไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล ถือเป็นแกนหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทำหน้าที่ทั้งการสร้างการรับรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และการสร้างความร่วมมือกับกลไกของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ทั้งมิติด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งรัฐบาลมีความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะวางรากฐานการพัฒนา อย่างยั่งยืนให้กับประเทศ โดยวางระบบและแนวทางการปฏิรูปให้นโยบายต่างๆ เพื่อการพัฒนาสู่ฐานรากของประเทศ โดยเฉพาะนโยบายเชิงโครงสร้างที่จะยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ผลสำเร็จที่จะเกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืนนี้ ไม่เพียงแต่ส่งผลดีต่อประเทศไทย ในปัจจุบันเท่านั้น แต่จะส่งผลที่ดีในอนาคตด้วย จึงถือเป็นภารกิจสำคัญของคนไทย และทุกฝ่ายที่จะร่วมกันขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืน เพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

“ไทยนิยม ยั่งยืน” คนไทยรู้จักแต่ไม่รู้จะทำอะไร!

โครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นโครงการของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนหรือที่รู้จักกันในคำว่า “ประชารัฐ” เป็นโครงการที่ประชาชนรู้จักและได้ยินกันคุ้นหู แต่ไม่เชื่อว่าโครงการนี้คืออะไร และทำอะไรบ้าง ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างไร แม้ว่ารัฐบาลมุ่งหวังให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐไปสร้างการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับประชาชนด้วยความตั้งใจส่งผลให้เกิดความรักสามัคคีปรองดองกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ผลสำเร็จสามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่า ความสำเร็จที่พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นนั้น มาจากโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือนิด้า (นิด้าโพล, 2561) ได้เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ที่ได้ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 24 เมษายน ถึง 1 พฤษภาคม 2561 จากประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ทั่วประเทศ ภูมิภาคของประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 2,050 หน่วยตัวอย่าง

จากการสำรวจ เมื่อถามถึง โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.46 เคยได้ยินชื่อ โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” มาบ้าง แต่ไม่รู้จะทำอะไร ร้อยละ 37.81 ระบุว่า รู้จัก โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” และร้อยละ 20.73 ระบุว่า ไม่รู้จักหรือไม่เคยได้ยินชื่อ โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” สำหรับช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.77 ระบุว่าเคยได้ยินหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารของ โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ รองลงมา ร้อยละ 52.00 จากผู้นำชุมชน ร้อยละ 29.97 จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 24.74 จากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ร้อยละ 17.35 ครอบครัว เพื่อน หรือคนรู้จัก ร้อยละ 14.71 สื่อวิทยุ ร้อยละ 6.58 สื่อ

สิ่งพิมพ์ ร้อยละ 5.05 ป้ายประกาศ แผ่นพับ หรือโบปปลิว ร้อยละ 0.92 ช่องทางอื่น ๆ เช่น การลงพื้นที่ของ นายกรัฐมนตรี หรือเสียงตามสายภายในชุมชน และร้อยละ 0.62 ทางเว็บไซต์ เช่น Mthai Manager เป็นต้น

สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” จากผลสำรวจพบว่า โดยภาพรวมประชาชน ส่วนใหญ่ ระบุว่า “ค่อนข้างเข้าใจ” ในหลักการหรือแนวคิดของโครงการไทยนิยม ยั่งยืน เมื่อพิจารณาตาม กรอบการดำเนินการทั้ง 10 เรื่อง ดังนี้ 1) เรื่องสัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง ร้อยละ 51.71 2) เรื่องคน ไทยไม่ทิ้งกัน ร้อยละ 47.27 3) เรื่องชุมชนอยู่ดีมีสุข ร้อยละ 48.39 4) เรื่องวิถีไทยวิถีพอเพียง ร้อยละ 45.22 5) เรื่องรู้สิทธิ รู้หน้าที่ รู้กฎหมาย ร้อยละ 44.78 6) เรื่องรู้กลไกการบริหารราชการ ร้อยละ 47.27 7) เรื่องรู้รัก ประชาธิปไตยไทยนิยม ร้อยละ 48.20 8) เรื่องรู้เท่าทันเทคโนโลยี ร้อยละ 48.78 9) เรื่องร่วมแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ร้อยละ 47.51 และ 10) เรื่องงานตามภารกิจของทุกหน่วยงาน ร้อยละ 46.34

เมื่อถามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ตามกรอบการดำเนินการ ทั้ง 10 เรื่อง (เฉพาะผู้ที่เข้าใจหรือค่อนข้างเข้าใจเกี่ยวกับหลักการหรือแนวคิดของโครงการฯ) พบว่า (1) เรื่อง สัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง ร้อยละ 49.93 ค่อนข้างเห็นด้วย (2) เรื่องคนไทยไม่ทิ้งกัน ร้อยละ 58.02 เห็นด้วยมากที่สุด (3) เรื่องชุมชนอยู่ดีมีสุข ร้อยละ 54.80 เห็นด้วยมากที่สุด (4) เรื่องวิถีไทยวิถีพอเพียง ร้อยละ 57.88 เห็นด้วยมากที่สุด (5) เรื่องรู้สิทธิ รู้หน้าที่ รู้กฎหมาย ร้อยละ 50.40 เห็นด้วยมากที่สุด (6) เรื่อง รู้กลไกการบริหารราชการ ร้อยละ 53.94 ค่อนข้างเห็นด้วย (7) เรื่องรู้รักประชาธิปไตยไทยนิยม ร้อยละ 51.72 ค่อนข้างเห็นด้วย (8) เรื่องรู้เท่าทันเทคโนโลยี ร้อยละ 50.33 ค่อนข้างเห็นด้วย (9) เรื่องร่วมแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ร้อยละ 55.80 เห็นด้วยมากที่สุด และ (10) เรื่องงานตามภารกิจของทุกหน่วยงาน ร้อยละ 49.50 เห็นด้วยมากที่สุด

ความต้องการและความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ตัวอย่างต้องการให้รัฐบาลดำเนินงานในโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” 10 อันดับแรก ได้แก่ อันดับ 1 อยากให้รัฐบาลส่งเสริมการประกอบอาชีพ สร้างงาน สร้าง รายได้ให้แก่ชาวบ้าน และเพิ่มสวัสดิการให้แก่ คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุไร้ญาติหรือไร้ที่อยู่ ร้อยละ 15.53 อันดับ 2 อยากให้รัฐบาลเพิ่มราคาพืชผลทางการเกษตรให้สูงขึ้น เช่น ข้าว ข้าวโพด เป็นต้น ร้อยละ 13.11 อันดับ 3 อยากให้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ร้อยละ 11.29 อันดับ 4 อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยหรือคนจนอย่างทั่วถึง ร้อยละ 8.13 อันดับ 5 อยากให้พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตรให้มากขึ้น เช่น สนับสนุนที่ดินทำการเกษตร จัดสรรแหล่งน้ำทำ การเกษตร มีตลาดรองรับสินค้าทางการเกษตร เป็นต้น ร้อยละ 6.67 อันดับ 6 อยากให้รัฐบาลช่วยแก้ไข ปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจัง ร้อยละ 5.83 อันดับ 7 อยากให้รัฐบาลดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง จริงจัง และ โปร่งใส ร้อยละ 4.98 อันดับ 8 อยากให้รัฐบาลเพิ่มเงินสวัสดิการของรัฐให้มากขึ้น และอยากให้ช่วยส่งเสริม การศึกษาและจัดกองทุนการศึกษาเพื่อเด็กด้อยโอกาสหรือเด็กยากจน ร้อยละ 4.61 อันดับ 9 อยากให้รัฐบาล เพิ่มงบประมาณในการพัฒนาชุมชน ร้อยละ 3.64 และอันดับ 10 อยากให้รัฐบาลปราบปราม และแก้ปัญหา การทุจริต ร้อยละ 3.16

สำหรับความคาดหวังของประชาชนต่อผลการดำเนินงานโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.39 ค่อนข้างคาดหวังว่าผลการดำเนินโครงการจะช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และร้อยละ 30.25คาดหวังว่าผลการดำเนินโครงการจะช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นอย่างแน่นอน โดยให้

เหตุผลว่า การดำเนินโครงการฯ จะทำให้ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถนำเงินไปใช้จ่ายแบ่งเบาภาระในครัวเรือนได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ทำให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ รวมถึงหลักการหรือแนวคิดตามกรอบการดำเนินงานทั้ง 10 เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแก้ไขปัญหาเสพติด การยกระดับคุณภาพชีวิต การสร้างจิตสำนึกที่ดี การเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ และการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการบริหารงานราชการในระดับต่าง ๆ ถือเป็นนโยบายที่ดี เพราะทำให้รัฐบาลเข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามารับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีการเปิดรับฟังความคิดเห็น และมีหลักการดำเนินงานที่ชัดเจน ประชาชนสามารถเห็นถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการทำโครงการได้ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการดำเนินโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ของรัฐบาลจะช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

นอกจากนี้ พบว่า ยังมีประชาชนบางส่วน ร้อยละ 13.51 ไม่ค่อยคาดหวังว่าผลการดำเนินโครงการจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และร้อยละ 4.78 ไม่คาดหวังเลยว่าผลการดำเนินโครงการจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินโครงการยังขาดความต่อเนื่อง และวงเงินงบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด จึงไม่สามารถเห็นผลสำเร็จของโครงการได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งการประชาสัมพันธ์และการกระจายข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึง ทำให้ประชาชนไม่ทราบรายละเอียดและประโยชน์ที่แท้จริงจากการทำโครงการ ที่สำคัญประชาชนมองว่ายังขาดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือแม้กระทั่งในกลุ่มประชาชนเอง ทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างยาก จึงไม่สามารถเข้าถึงและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างตรงจุด

เมื่อถามถึงการมีส่วนร่วมใน โครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.98 ระบุว่า จะเข้าร่วมเวทีประชาคมรับฟังหลักการและแนวคิดของโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ร้อยละ 55.02 ระบุว่า จะร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนในโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” ร้อยละ 48.66 ระบุว่า จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นตามโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน”

ภาพที่ 3 ภาพแสดงผลสำรวจความคิดเห็นโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ที่มา: ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือนิด้า (2561)

คนไทยไม่ทิ้งกัน ชุมชนอยู่ดีมีสุข

โครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นการลงพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจถึงการทำงานของรัฐบาล และส่งเสริมให้ประชาชนได้ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อน และค้นหาความต้องการของประชาชน หมู่บ้าน ชุมชน เพื่อจัดทำแผนงาน โครงการเสนอตามกรอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การพัฒนาเชิงพื้นที่ และการปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อน้องประชาชนทุกคนในทุกพื้นที่ทั่วประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ทิมข่าวการเมืองโพสต์ทูเดย์, 2561)

ในการดำเนินการกระทรวงมหาดไทยนับเป็นเจ้าภาพหลักในการระดมวิทยากรมาให้ข้อมูลแก่ประชาชน อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด พัฒนาการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด นายอำเภอ ทุกอำเภอ และวิทยากรที่ดำเนินการถ่ายทอดนโยบายในระดับพื้นที่ทั่วประเทศ

ภาพที่ 4 ภาพแสดงการลงพื้นที่ของทีมขับเคลื่อนระดับตำบล อำเภอเมืองอุดรธานี

ที่มา: ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองอุดรธานี

ไถยนิยม ยั่งยืน จังหวัดอุดรธานี

จังหวัดอุดรธานีมีพื้นที่เป้าหมายในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไถยนิยม ยั่งยืน จำนวน 20 อำเภอ 156 ตำบล 1,862 หมู่บ้าน 187 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 2,049 หมู่บ้าน/ชุมชน ดำเนินการจัดเวทีประชาคมทั้ง 4 เวที นั่นคือ ครั้งที่ 1 เวทีปรับทุกข์ ผูกมิตร เพื่อเป็นการเยี่ยมเยียนประชาชนรับทราบความทุกข์ยากและปัญหา รวมถึงค้นหาความต้องการของประชาชน ครั้งที่ 2 สร้างความตื่นรู้ในสิทธิ หน้าที่และการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจการอยู่ร่วมกันในสังคม สร้างความสามัคคีปรองดอง ตามหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ครั้งที่ 3 ปรับเปลี่ยนความคิด ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในวิถีประจำวันได้จริง และครั้งที่ 4 สร้างการรับรู้ ปรับความคิด เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (ที่ทำการปกครองจังหวัดอุดรธานี, 2560)

ภาพที่ 5 แผนที่แสดงจำนวนอำเภอทั้ง 20 อำเภอของจังหวัดอุดรธานี

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดอุดรธานี

จากการจัดเวทีตามโครงการไถยนิยมยั่งยืน จังหวัดอุดรธานี ในเวทีที่ 1 ซึ่งเป็นเวทีของการสอบถามความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพของชาวบ้าน ทีมขับเคลื่อนในระดับตำบลได้ออกเยี่ยมเยียนครัวเรือนเพื่อเข้าไปรับทราบความทุกข์ยากและปัญหาในประเด็น คนไทยไม่ทิ้งกัน ชุมชนอยู่ดีมีสุข ผลที่ได้จากการจัดเวทีประการหนึ่ง ก็คือการพบเห็นสภาพที่อยู่อาศัยของประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส มีสภาพทรุดโทรม ผุพัง

ไม่มีสภาพที่เหมาะสมแก่ความเป็นบ้าน หรือที่อยู่อาศัย (ที่ทำการปกครองจังหวัดอุดรธานี, 2561) และถือเป็นโอกาสอันดีของประชาชนของจังหวัดอุดรธานี ที่เมื่อปี พ.ศ. 2561 เป็นปีที่จังหวัดอุดรธานี ครบรอบปีที่ 125

ภาพที่ 6 แสดงสภาพบ้านของผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสที่มีผลมาจากการลงพื้นที่ของทีมงานขับเคลื่อนระดับตำบล

ที่มา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุดรธานี

นายวัฒนา พุฒิชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี มีดำริให้จัดโครงการซ่อมสร้างบ้าน 125 ปี 125 หลัง “บ้านอุ่นรัก” ในโอกาสเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 125 เมืองอุดรธานี ดังกล่าว เพื่อเป็นการปรับปรุงซ่อมแซม สร้างบ้านใหม่ให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาสให้มีที่อยู่อาศัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวทางคนไทยไม่ทิ้งกัน โดยตั้งเป้าซ่อม สร้างบ้านให้ประชาชน จำนวน 125 หลัง แต่จากแรงศรัทธาที่ต้องการให้ประชาชนได้มีบ้านอยู่อาศัย จึงมีผู้ใจบุญบริจาคเงินสร้างบ้านเข้ามาเป็นจำนวนมาก จนถึงขณะนี้มีบ้านที่ได้ส่งมอบไปแล้ว และอยู่ระหว่างการก่อสร้าง รวม 220 หลัง จากยอดบริจาค 8,586,567 บาท (สิริวิมล ภูหริย์วงศ์สุข, 2562)

ภาพที่ 7 ภาพแสดงการลงพื้นที่มอบบ้านอุ่นรัก โดยผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ที่มา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุดรธานี
“บ้านอุ่นรัก” อย่างน้อยถ้าสุขเสมอกันไม่ได้ ก็ขอให้คลายความทุกข์

ภาพที่ 8 ภาพอินโฟกราฟิกแสดงคำพูดของผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี
ที่มา: สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุดรธานี

นายวัฒนา พุฒิชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ได้กล่าวถึงความคืบหน้าของโครงการซ่อมสร้างบ้าน 125 ปี 125 หลัง “บ้านอุ่นรัก” ในโอกาสเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 125 เมืองอุดรธานี ในการแถลงผลการดำเนินงานไตรมาส 1/2562 ว่า (สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์, 2562) ในวาระครบรอบการก่อตั้งเมืองอุดรธานี 125 ปี วันที่ 18 มกราคม 2561 จังหวัดอุดรธานีร่วมกับภาคีเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐได้ร่วมกันทำโครงการซ่อมสร้างบ้าน 125 ปี 125 หลัง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้พิการ ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำ เบื้องต้นตั้งเป้าดำเนินการ 125 หลัง พร้อมเชิญชวนผู้มีจิตอันเป็นกุศลร่วมบริจาคเงินสมทบทุนโครงการฯ มีผู้ร่วมบริจาค 96 ราย หน่วยงาน องค์กร เป็นเงิน 8,493,781 บาท จำนวน 220 หลัง โดยได้ทำการซ่อมสร้างและส่งมอบบ้านไปแล้ว 107 หลัง อยู่ระหว่างรอมอบบ้าน 51 หลัง และอยู่ระหว่างก่อสร้างบ้าน 8 หลัง กำลังดำเนินการเบิกเงิน 54 หลัง คงเหลือเงินบริจาค 1,032,781 หลัง อีกทั้ง เพื่อดำเนินการโครงการในปี 126 ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ได้ตั้งเป้าหมายเพิ่มเป็นยอดเงินบริจาค 9,999,999 บาท ซึ่งผู้มีจิตอันเป็นกุศลสามารถบริจาคโดยตรงได้ที่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรืออินช่าปญชี (บ้านอุ่นรัก) ธนาครกรุงไทย สาขาศาลากลางจังหวัดอุดรธานี เลขที่บัญชี 989-2-19412-8

“ผมขอขอบคุณทุกภาคส่วน ที่มีส่วนช่วยให้ฝันของผู้ขาดโอกาสในจังหวัดอุดรธานีเป็นจริง มีบ้านที่มั่นคง ป้องกันฝนแดด แม้อย่างน้อยถ้าสุขเสมอกันไม่ได้ ก็ขอให้คลายความทุกข์ มีความปลอดภัย มั่นคงในชีวิตมากขึ้น จังหวัดอุดรธานีเป็นเพียงสะพานบุญที่ให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันส่งมอบความสุขให้กับผู้ด้อยโอกาส คนยากไร้ ผู้พิการและผู้สูงอายุในจังหวัดอุดรธานี สิ่งสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้ผู้ขาดโอกาสมีความอบอุ่นยิ่งขึ้นคือ ความรักและความอบอุ่นของคนในชุมชนซึ่งต้องดูแลซึ่งกันและกัน” (สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์, 2561)

คนไทยไม่ทิ้งกัน ภาพจำทำให้รู้จัก โครงการไทยนิยม ยั่งยืน

โครงการซ่อมสร้างบ้าน 125 ปี 125 หลัง “บ้านอุ่นรัก” ในโอกาสเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 125 เมืองอุดรธานี จึงนับเป็นผลสำเร็จที่ได้จากโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของจังหวัดอุดรธานี โดยในการจัดลำดับ ความจำเป็นเร่งด่วน ของการซ่อมหรือสร้างบ้าน ได้มีการประชุมหารือกับนายอำเภอ และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือก่อน และหลัง ซึ่งผู้ที่เดือดร้อนที่สุดจะได้รับการเยียวยาโดยเร็วที่สุด

นายเหรียญ จรุงพันธ์ ราษฎรชาวอำเภอกุมภวาปี ที่ได้รับมอบบ้าน กล่าวว่า ดีใจเป็นที่สุด รู้สึกสบายที่ไม่ต้องนอนเปียกฝนอีกแล้ว ที่ผ่านมามาฝนตกหลังคารั่ว จะต้องคอยรองน้ำฝน ต่อไปนี้ จะได้นอนฟังเสียงฝนเหมือนอย่างคนอื่นแล้ว ขอขอบคุณผู้มีจิตอันเป็นกุศลที่ไม่เมตตาในครั้งนี้

นายสาคร นันทะจันทร์ ราษฎรตำบลโนนทองอินทร์ อำเภอวังสามหมอ ซึ่งได้รับมอบบ้าน บอกว่าไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะได้มีบ้านอยู่อาศัย เนื่องจากตลอดระยะเวลาหลายสิบปี บ้านที่ตนอยู่อาศัยไม่มีสภาพของความเป็นบ้าน เป็นเพียงเพิงสังกะสี ที่อาศัยอยู่กับลูกชายสองคน อยากขอบคุณทุกฝ่าย ที่ทำให้ตนได้มีบ้านอยู่อาศัยอย่างอบอุ่นในครั้งนี้

ภาพที่ 9 ภาพแสดงการลงพื้นที่มอบบ้านอุ่นรัก และสอบถามความรู้สึกของผู้ได้รับมอบบ้าน

ที่มา: สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุดรธานี

บทสรุป

โครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นโครงการที่ต่อยอดมาจากแนวคิด "โครงการประชารัฐ" เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยั่งยืน ในทุก ๆ ด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง และถึงแม้ว่าโครงการไทยนิยม ยั่งยืน จะเป็นโครงการที่ประชาชนรู้จักและได้ยินกันคุ้นหู แต่ประชาชนยังไม่เข้าใจว่าโครงการนี้คืออะไรและทำอะไรบ้าง ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างไร ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืนจังหวัดอุดรธานี ที่มาจากการลงพื้นที่สอบถามความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพของชาวบ้าน โดยทีมขับเคลื่อนในระดับตำบล อีกทั้ง นายวัฒนา พุฒิชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ได้เห็นความสำคัญ พร้อมนำพาในการขับเคลื่อน จนเกิดเป็น “บ้านอุ่นรัก” ที่ทั้งผู้ให้และผู้รับ ต่างมีความสุข ที่สามารถสร้างรอยยิ้ม คราบน้ำตา และเสียงหัวเราะให้เกิดขึ้นได้ ภายใต้แนวทางโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ที่มีปัจจัยแห่งความสำเร็จมาจากหลักการ **คนไทยไม่ทิ้งกัน**

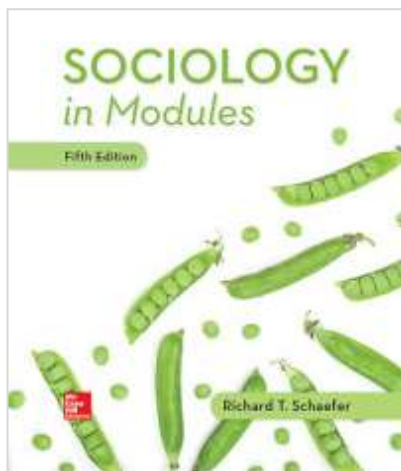
บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย. (2561). คู่มือการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน, สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <https://multi.dopa.go.th/pab/news/cate1/view100>
- โพสต์ทูเดย์ออนไลน์. (2561). นายกรัฐมนตรีมอบนโยบายและแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน”, สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562 จาก <https://www.ryt9.com/s/govh/2780448>
- ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล”. (2561). ผลสำรวจความคิดเห็นโครงการไทยนิยม ยั่งยืน. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า), สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2562 จาก https://nidapoll.nida.ac.th/survey_detail?survey_id=196
- สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์. (2561). ผู้ว่าฯ อุตรธานี คองนายกเหล่ากาชาดมอบบ้านอุ่นรักหลังที่ 49 ที่อำเภอโนนสะอาด. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562 จาก https://thainews.prd.go.th/th/news/print_news/WNSOC6109200010046
- _____. (2561). ชาวบ้านอุตรธานีสุดดีใจ ได้บ้านใหม่ ไม่ต้องนอนเปียกฝน หลังธารน้ำใจบริจาคเงินตามโครงการซ่อมสร้างบ้าน 125 ปี 125 หลัง จังหวัดอุตรธานี “บ้านอุ่นรัก”, สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562 จาก https://thainews.prd.go.th/th/news/print_news/TNSOC6106180010061

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

สิงห์ สิงห์ขจร¹

ชื่อเรื่อง : Sociology in Modules

ผู้แต่ง : Richard T. Schaefer

ปีที่พิมพ์ : 2020

สำนักพิมพ์ : McGraw-Hill Education

บทนำ

หนังสือโมดูลในสังคมวิทยา (Sociology in Modules) เล่มนี้ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อวงการวิชาการ เนื่องจากผู้เขียนได้มีการแบ่งหมวดหมู่เป็นบทต่างๆ รวม 18 บท และแต่ละบทจะมีโมดูลที่เกี่ยวข้องภายในบทที่อยู่ภายในกรอบของหัวข้อในแต่ละบท มีการนำเสนอจากพื้นฐานของสังคมวิทยาให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิด ทฤษฎีของสังคมวิทยา ก่อนและจึงนำไปสู่บทและโมดูลที่มี มุมมองในด้านต่างๆ ของสังคมวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสังคมอย่างละเอียด มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ในแบบสังคมวิทยาต่อปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในสังคมทุกแง่มุม เช่น อายุ เพศครอบครัว การศึกษา ความเชื่อ วัฒนธรรม สื่อมวลชน สาธารณะสุข เป็นต้น และมีมุมมองที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในด้านสังคมวิทยา สิ่งที่น่าสนใจอีกส่วนหนึ่งคือการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของแนวคิด ทฤษฎีของสังคมวิทยาที่มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนได้ให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องประสบการณ์ในชีวิตของผู้คนในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อสร้างความเข้าใจในการตอบสนองของบุคคลต่างๆ โดยเคารพการแสดงออกของบุคคล และความเป็นตัวตนของบุคคล และในหนังสือเล่มนี้ยังมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายด้านสังคมที่มีการยกตัวอย่างในบทที่ 2 – 18 การศึกษาด้านสังคมวิทยาที่แบ่งส่วนประกอบออกมาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและยังมีการอธิบายทฤษฎีต่างๆด้านสังคมวิทยาได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งในแต่ละบทจะมีการวิเคราะห์แบบสังคมวิทยาที่ทำให้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในหัวข้อต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

หนังสือโมดูลในสังคมวิทยา (Sociology in Modules) เล่มนี้ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อวงการวิชาการโดยผู้เขียนได้มีการแบ่งหมวดหมู่เป็นบทต่างๆ รวม 18 บท แต่ละบทจะมีโมดูลที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบหัวข้อของแต่ละบท การนำเสนอเริ่มต้นจากพื้นฐานของสังคมวิทยาให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิด ทฤษฎีของสังคมวิทยา หลังจากนั้นจะนำเข้าสู่เนื้อหาตามบทและโมดูล มุมมองในด้านต่างๆ ของสังคมวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสังคมอย่างละเอียด มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ในแบบสังคมวิทยาต่อปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในสังคมทุกแง่มุม เช่น อายุ เพศ ครอบครัว การศึกษา ความเชื่อ วัฒนธรรม สื่อมวลชน สาธารณสุข เป็นต้น รวมไปถึงมุมมองที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในด้านสังคมวิทยา สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งของหนังสือเล่มนี้คือการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของแนวคิด ทฤษฎีของสังคมวิทยาที่มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องประสบการณ์ชีวิตของผู้คนสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อสร้างความเข้าใจการตอบสนองของบุคคลต่างๆ โดยเคารพการแสดงออกของบุคคลและความเป็นตัวตนของบุคคล นอกจากนั้นหนังสือเล่มนี้ยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายด้านสังคม ซึ่งได้นำเสนอให้เห็นจากการยกตัวอย่างในบทที่ 2 – 18 การศึกษาด้านสังคมวิทยาที่แบ่งส่วนประกอบออกมาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งการอธิบายทฤษฎีต่างๆ ด้านสังคมวิทยาได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งในแต่ละบทจะมีกรอบการวิเคราะห์แบบสังคมวิทยาผ่านการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในหัวข้อต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

บทที่ 1 Understanding Sociology การเข้าใจสังคมวิทยา เป็นการตั้งคำถามว่า อะไรคือสังคมวิทยา มุมมองด้านสังคมวิทยา สังคมศาสตร์กับสังคมวิทยา สังคมวิทยากับการรู้สึกการนึกคิด การพัฒนาของแนวคิดทฤษฎีของสังคมวิทยา นักคิดด้านสังคมวิทยาในยุคเริ่มแรก Auguste Comte, Harriet Martineau และ Herbert Spencer นักคิดด้านสังคมวิทยาในยุคกลาง Emile Durkheim, Max Weber, Karl Marx และ W.E.B. Dubois นักคิดด้านสังคมวิทยาในยุคหลังศตวรรษที่ 20 Charles Horton Cooley, Jane Addams, Robert Merton และ Pierre Bourdieu มุมมองด้านทฤษฎีสังคมวิทยา มุมมองแบบหน้าที่นิยม มุมมองของความขัดแย้ง

บทที่ 2 Sociological Research การวิจัยด้านสังคมวิทยา การตั้งคำถามการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม ระเบียบวิธีวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล การวางแผนการวิจัยจริยธรรมการวิจัย การปกปิดข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล การขัดกันของผลประโยชน์ การพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยด้านสังคมวิทยา การวิจัย นโยบายด้านสังคม

บทที่ 3 Culture วัฒนธรรม ส่วนประกอบของวัฒนธรรม ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาเชิงสัญลักษณ์ระเบียบทางสังคม คุณค่าของวัฒนธรรม มุมมองของสังคมวิทยาด้านวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมทั่วโลก การพัฒนาการด้านต่างๆ การเกิดวัฒนธรรมใหม่ บรรทัดฐานทางสังคม

บทที่ 4 Socialization and Life Course การขัดเกลาทางสังคม บทบาทของสภาพแวดล้อมทางสังคมความแตกต่างในการแยกตัวออกจากสังคม การมีอิทธิพลของพันธุกรรม เชื้อชาติ ตัวตนกับการขัดเกลาทางสังคม จิตวิทยาทางสังคม กลุ่มที่ผลต่อการขัดเกลาทางสังคม

บทที่ 5 Social Interaction, Group, and Social Structure การกระทำทางสังคม และโครงสร้างทางสังคม ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการกระทำทางสังคม มุมมองของสังคมโลก ลักษณะของสังคมในยุคต่างๆ การเข้าใจกลุ่มต่างๆ การเข้าใจองค์กร รูปแบบของจารีตประเพณี ระบบราชการ วัฒนธรรมองค์กร

บทที่ 6 Mass Media and Social Media ทฤษฎีการหน้าที่ประโยชน์ของสื่อมวลชน ทฤษฎีการหน้าที่ประโยชน์เชิงโครงสร้าง ทฤษฎีความขัดแย้ง การคัดสรรข่าวสารของสื่อมวลชน การตรวจสอบสื่อมวลชน ผู้รับสาร การแบ่งกลุ่มผู้รับสาร พฤติกรรมผู้รับสาร

บทที่ 7 Deviance, Crime, and Social Control แนวคิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน อาชญากรรม และการควบคุมทางสังคม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รูปแบบของอิทธิพลทางสังคม การควบคุมทางสังคมแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ กฎหมาย รูปแบบของอาชญากรรม สถิติอาชญากรรม

บทที่ 8 Stratification and Social Mobility in the United States การจัดช่วงชั้นทางสังคม การแบ่งชนชั้นของสังคม การเลื่อนฐานะทางสังคมในสหรัฐอเมริกา มุมมองชนชั้นของ Karl Marx และ Max Weber ความยากจน รายได้และความมั่นคง ระบบของชนชั้นทางสังคม

บทที่ 9 Global Inequality ความเหลื่อมล้ำของสังคมโลก ระบบการจัดช่วงชั้นทางสังคมโลก เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การเคลื่อนย้ายสังคมในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม การเคลื่อนย้ายสังคมในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ความแตกต่างของเพศในชนชั้นของสังคม

บทที่ 10 Racial and Ethnic Inequality เชื้อชาติ ความไม่เท่าเทียมทางชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อยในสังคม ความขัดแย้งทางสังคม โครงสร้างของสังคม กลุ่มเชื้อชาติในสหรัฐอเมริกา การตรวจคนเข้าเมืองกับการเกิดขึ้นของชนชั้นทางสังคม

บทที่ 11 Stratification by Gender and Sexuality การแบ่งชั้น เพศสภาพ โครงสร้างทางสังคมกับเพศสภาพ ความหลากหลายทางเพศ การกีดกันทางเพศ สังคมที่คนรักต่างเพศเป็นใหญ่คนเกิดมาตรงเพศเป็นใหญ่ การประกาศตัวตนทางเพศสภาพ แนวคิดผู้หญิงเป็นใหญ่สังคมกับการยอมรับความหลากหลายทางเพศ

บทที่ 12 Stratification by Age ทฤษฎีระดับชั้นของอายุสังคมผู้สูงอายุ Sandwich Generation วัยของคนทำงานที่จะต้องดูแล ทั้งลูกและพ่อแม่ซึ่งสูงอายุการเกษียณอายุการทำงาน การป่วย การตาย การแย่งงานของแรงงานที่มีความแตกต่างของอายุ ระดับชั้นของอายุในสหรัฐอเมริกา

บทที่ 13 The Family and Household Diversity ครอบครัว และความหลากหลายในการอยู่อาศัยร่วมกัน การแต่งงาน ครอบครัว สตรีนิยม การหย่าร้าง เด็กที่มีปัญหาครอบครัว เกย์ เลสเบี้ยน ความหลากหลายทางเพศ การเป็นโสด การแต่งงานแบบไม่มีลูก

บทที่ 14 Education การศึกษา โรงเรียน นโยบายการศึกษา การควบคุมทางสังคมในการสถานศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียนที่อยู่ในชนชั้นระดับล่าง ความแตกต่างทางสังคมของผู้เรียน โรงเรียนประจำ สถานศึกษาที่มีการแบ่งระดับทางสังคม

บทที่ 15 Religion ศาสนา โครงสร้างหน้าที่ของศาสนา ศาสนากับการส่งเสริมสังคม ศาสนากับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ศาสนากับการควบคุมทางสังคม ศาสนาต่างๆในโลก ความเชื่อ ความศรัทธา องค์กรทางศาสนา สถาบันทางศาสนา

บทที่ 16 Government and the Economy รัฐบาลกับเศรษฐกิจ อำนาจหน้าที่ของรัฐ โครงสร้างของอำนาจแบบต่างๆ รูปแบบของการปกครองแบบต่างๆ สงคราม ความสันติ การก่อการร้าย พฤติกรรมทางการเมืองของสหรัฐอเมริกา โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจโลก

บทที่ 17 Health, Population, and the Environment สุขภาพ ประชากร และสิ่งแวดล้อม สุขภาพและการป่วย ระบบสุขภาพและการดูแลด้านสุขภาพของสหรัฐอเมริกา ความผิดปกติทางจิต ลักษณะประชากรโลก ปัญหาสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษทางอากาศ ทางน้ำ การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศ

บทที่ 18 Social Change in the Global Community การเปลี่ยนแปลงของสังคมในสังคมโลก รูปแบบและลักษณะของพฤติกรรมร่วมหมู่ บรรทัดฐานใหม่ของสังคม การเคลื่อนไหวทางสังคม การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากคนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านต่างๆ การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

คุณค่าของหนังสือเล่มนี้

1. สร้างองค์ความรู้ด้านสังคมวิทยาให้แก่ผู้อ่าน เช่น อาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัย ตลอดจนผู้ที่สนใจ โดยสามารถนำแนวคิดด้านสังคมวิทยาไปประยุกต์ใช้ได้จริงและแนวทางการการวิจัยด้านสังคมวิทยา
2. กรอบในการศึกษาด้านสังคมวิทยา เพื่อทำความเข้าใจสังคมในด้านต่างๆ และการพัฒนานโยบายในด้านโครงสร้าง อำนาจ หน้าที่ ของสังคม
3. คู่มือในการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่างๆ ของสังคมโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีด้านสังคมวิทยาเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์นั้น